



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Kutzlerové a přísedících Mgr. Ireny Brodské a Mgr. Jindřicha Hrušky v hlavním líčení konaném dne 15. února 2019 v Praze

**takto:**

Obžalovaní

1. **P. B.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. xxx,
2. **J. K.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx
3. **L. S.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx
4. **L. Z.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

**jsou vinni, že**

v období od května 2013 do července 2015 jako členové organizované skupiny s rozdělením funkcí s vnitřní strukturou dělby práce, v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty společnosti VxxxP s.r.o., IČ xxx, se sídlem xxx, jednali tak, že:

**P. B. a J. K.**

v podaných přiznáních k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od května 2013 do prosince 2014 na řádku 20 úmyslně uváděli nepravdivé údaje o dodání zboží do jiného členského státu, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

je dle § 64 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, přičemž za období od května 2013 do října 2014 vykázali smyšlené dodání pneumatik slovenské společnosti VXXXXA s.r.o., IČ: XXX, se sídlem xxx, a za období od listopadu 2014 do prosince 2014 polské společnosti BXXXXN SP. XXX IČ: XXX, se sídlem xxx, ačkoli tyto pneumatiky předtím ve skutečnosti prodali v České republice prostřednictvím společnosti HXXXXT s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, a to po předchozí domluvě s jednatelem této společnosti L. S., kdy takto P. B. s vědomím J. K.

1) podal dne 25.06.2013 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc květen 2013 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 1, řádku 1 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 768.494 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc květen 2013 minimálně ve výši 161.384 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

2) podal dne 26.07.2013 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc červen 2013 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 1, řádku 15 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 436.967 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc červen 2013 minimálně ve výši 91.763 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

3) podal dne 27.08.2013 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc červenec 2013 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 6 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 558.257 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc červenec 2013 minimálně ve výši 117.234 Kč, jakožto 21 % uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

4) podal dne 02.10.2013 za společnost VxxxP s. r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc srpen 2013 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 4 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 507.257 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc srpen 2013 minimálně ve výši 106.524 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

5) podal dne 01.11.2013 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc září 2013 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 4 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.700.820 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc září 2013 minimálně ve výši 357.172 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

6) podal dne 25.11.2013 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc říjen 2013 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 4 souhrnného hlášení

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 2.566.569 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc říjen 2013 minimálně ve výši 538.979 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

7) podal dne 30.12.2013 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc listopad 2013 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 9 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.627.958 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc listopad 2013 minimálně ve výši 341.871 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

8) podal dne 03.02.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc prosinec 2013 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 1, řádku 11 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.315.204 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc prosinec 2013 minimálně ve výši 276.193 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

9) podal dne 26.02.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc leden 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 1, řádku 17 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.478.338 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc leden 2014 minimálně ve výši 310.451 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

10) podal dne 24.03.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc únor 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 1, řádku 17 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 542.892 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc únor 2014 minimálně ve výši 114.007 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

11) podal dne 27.05.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc březen 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 4, řádku 1 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.632.846 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc březen 2014 minimálně ve výši 342.898 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

12) podal dne 27.05.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc duben 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 18 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.079.179 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc duben 2014 minimálně ve výši 226.628 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

13) podal dne 24.07.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc červen 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 9 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.159.797 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc červen 2014 minimálně ve výši 243.557 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

14) podal dne 27.08.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc červenec 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 16 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.362.056 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc červenec 2014 minimálně ve výši 286.032 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

15) podal dne 30.09.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc srpen 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 1 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 868.701 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc srpen 2014 minimálně ve výši 182.427 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

16) podal dne 29.10.2014 za společnost VxxxP s. r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc září 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 2, řádku 5 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 2.623.016 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc září 2014 minimálně ve výši 550.833 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

17) podal dne 25.11.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc říjen 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 4, řádku 1 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 4.586.187 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc říjen 2014 minimálně ve výši 963.099 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

18) podal dne 31.12.2014 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc listopad 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 1, řádku 1 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.577.677 Kč, ačkoli zboží ve skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc listopad 2014 minimálně ve výši 331.312 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

19) podal dne 02.02.2015 za společnost VxxxP s.r.o. Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 daňové přiznání k DPH za měsíc prosinec 2014 a souhrnné hlášení k tomuto přiznání, přičemž na řádku 20 daňového přiznání a na straně 1, řádku 1 souhrnného hlášení nepravdivě vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 402.715 Kč, ačkoli zboží ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

skutečnosti prodali na území České republiky, a takto zkrátili DPH za měsíc prosinec 2014 minimálně ve výši 84.570 Kč, jakožto 21 % z uváděné hodnoty smyšleného vývozu,

celkem tedy P. B. a J. K. za zdaňovací období květen 2013 až prosinec 2014 úmyslně zkrátili daň z přidané hodnoty minimálně ve výši 5.626.934 Kč,

#### **zatímco L. S.,**

jakožto jednatel společnosti HXXXT s.r.o., prostřednictvím této společnosti prodával na území České republiky pneumatiky, které do České republiky dovezla společnost VxxxP s.r.o., a které poté, co byly prodány společností HXXXT s.r.o. na území České republiky, společnost VxxxP s.r.o. následně vykazala jako zboží, které bylo předmětem dodání do jiného členského státu, a to v období od května 2013 do října 2014 slovenské společnosti VXXXA s.r.o. a v období od listopadu 2014 do prosince 2014 polské společnosti BXXXN SP. Z O.O. a takto L. S. v období od května 2013 do prosince 2014 prodával na území České republiky pneumatiky s vědomím, že z jejich prodeje nebude přiznána a odvedena daň z přidané hodnoty, neboť následně, po jejich prodeji v České republice, byl společností VxxxP s.r.o. předstíráán jejich vývoz do jiného členského státu, čímž se L. S. za zdaňovací období květen 2013 až prosinec 2014 podílel na zkrácení DPH u společnosti VxxxP s.r.o. minimálně ve výši 5.626.934 Kč,

#### **zatímco L. Z.,**

jakožto osoba ovládající slovenskou společnost VXXXA s.r.o. a později polskou společnost BXXXN SP. XXX poskytl tyto společnosti jako fiktivní odběratele pneumatik, přijímal fiktivní faktury za dodávku pneumatik vystavené společností VxxxP s.r.o. v období května 2013 až října 2014 pro údajného odběratele VXXXA s.r.o. a v období listopadu 2014 až prosince 2014 pro údajného odběratele BXXXN SP. XXX a k těmto fakturám následně zpětně vytvářel fiktivní objednávky pneumatik, vkládal buď sám nebo prostřednictvím jiných osob hotovostní finanční prostředky na účet č. xxx/3100 společnosti VXXXA s.r.o. vedeného u Sberbank Slovensko a.s., prováděl finanční převody prostředků z účtu č. xxx/3100 společnosti VXXXA s.r.o. na účet č. xxx/8330 společnosti VxxxP s.r.o. vedeného u Fio banky, a.s. jako úhrady za dodání zboží na základě vystavených faktur, vystavoval fiktivní mezinárodní nákladní listy deklarující přepravu pneumatik od společnosti VxxxP s.r.o. pro slovenskou společnost VXXXA s.r.o., kterou měl v období od 15.05.2013 do 20.12.2013 provádět přepravce DxxxP s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx a v období od 20.01.2014 do 01.09.2014 přepravce T. L. XXX, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, rovněž v období minimálně od 11.1.2015 do 24.7.2015 zajišťoval finanční převody prostředků z polského bankovního účtu č. xxx společnosti BXXXN SP. Z O.O. vedeného u Bank Zachodni WBK na účet č. xxx/8330 společnosti VxxxP s.r.o. vedeného u Fio banky, a.s. jako úhrady za dodání zboží na základě faktur vystavených v období listopadu a prosince 2014 společností VxxxP s.r.o. odběrateli BXXXN SP. XXX kdy finanční prostředky k takovým úhradám v odpovídajících hodnotách byly na shora uvedený bankovní účet společnosti BXXXN SP. Z O.O. předem poukázány z účtu č. xxx společnosti TXXXY s.r.o., IČ: 017 56 290, vedeného u Fio banky, a.s., kdy i tuto společnost obžalovaný Z. fakticky ovládal, to vše pak činil za účelem vytvoření obrazu o zdánlivé obchodní činnosti v období od května 2013 do října 2014 mezi společnostmi VxxxP s.r.o. a VXXXA s.r.o., a v období od listopadu 2014 do prosince 2014 mezi společnostmi VxxxP s.r.o. a BXXXN SP. XXX čímž se L. Z. za zdaňovací období květen 2013 až prosinec 2014 podílel na zkrácení DPH u společnosti VxxxP s.r.o. minimálně ve výši 5.626.934 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

a shora popsaným společným jednáním obžalovaní způsobili České republice, nyní zastoupené Finančním úřadem pro Plzeňský kraj, se sídlem v Plzni, Hálkova 14 škodu v celkové výši 5.626.934 Kč,

**tedy:**

ve větším rozsahu zkrátili daň a takový čin spáchali nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu,

**čímž spáchali**

**zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku účinného do 30. 6. 2016**

**a odsuzují se**

**obžalovaný P. B.**

podle § 240 odst.3 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 5 (pěti) let.**

**obžalovaný J. K.**

podle § 240 odst.3 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 5 (pěti) let.**

**obžalovaný L. S.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

podle § 240 odst.3 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 5 (pěti) let.**

### **obžalovaný L. Z.**

podle § 240 odst.3 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let a 3 (tři) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní P. B. a J. K. **povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Plzeňský kraj, se sídlem v Plzni, Hálkova 14, majetkovou škodu ve výši 4 854 878 Kč.**

Podle § 229 odst.2 tr. řádu se poškozená **Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro Plzeňský kraj,** odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

### **Odůvodnění:**

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaní P. B., J. K., L. S. a L. Z. jako členové organizované skupiny s rozdělením funkcí s vnitřní strukturou dělby práce, společným jednáním způsobili České republice, nyní zastoupené Finančním úřadem pro Plzeňský kraj, škodu v celkové výši 5.626.934 Kč, a to tím způsobem, že P. B. a J. K. v podaných příznáních k dani z přidané hodnoty společnosti VxxxP s.r.o. za zdaňovací období od května 2013 do prosince 2014 v 19 případech specifikovaných ve výroku tohoto rozsudku, na řádku 20 úmyslně uváděli nepravdivé údaje o dodání zboží do jiného členského státu, které je dle § 64 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, přičemž za období od května 2013 do října 2014 vykázali smyšlené dodání pneumatik slovenské společnosti VxxxA s.r.o., IČ: XXX, se sídlem xxx, a za období od listopadu 2014 do prosince 2014 polské společnosti BxxxN sp. xxx IČ: XXX, se sídlem xxx, ačkoli tyto pneumatiky předtím ve skutečnosti prodali v České republice prostřednictvím společnosti HxxxT s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, a to po předchozí domluvě s L. S., který jakožto jednatel společnosti HxxxT s.r.o., prostřednictvím této společnosti prodával na území České republiky pneumatiky, které do České republiky dovezla společnost

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

VxxxP s.r.o., a které poté, co byly prodány společností HxxxT s.r.o. na území České republiky, společnost VxxxP s.r.o. následně vykázala jako zboží, které bylo předmětem dodání do jiného členského státu, a to v období od května 2013 do října 2014 slovenské společnosti VxxxA s.r.o. a v období od listopadu 2014 do prosince 2014 polské společnosti BxxxN sp. z o.o. a takto L. S. v období od května 2013 do prosince 2014 prodával na území České republiky pneumatiky s vědomím, že z jejich prodeje nebude přiznána a odvedena daň z přidané hodnoty, neboť následně, po jejich prodeji v České republice, byl společností VxxxP s.r.o. předstírán jejich vývoz do jiného členského státu. L. Z. pak jakožto osoba ovládající slovenskou společnost VxxxA s.r.o. a později polskou společnost BxxxN sp. xxx poskytl tyto společnosti jako fiktivní odběratele pneumatik, přijímal fiktivní faktury za dodávku pneumatik vystavené společností VxxxP s.r.o. v období května 2013 až října 2014 pro údajného odběratele VxxxA s.r.o. a v období listopadu 2014 až prosince 2014 pro údajného odběratele BxxxN sp. xxx a k těmto fakturám následně zpětně vytvářel fiktivní objednávky pneumatik, vkládal buď sám nebo prostřednictvím jiných osob hotovostní finanční prostředky na účet č. xxx/3100 společnosti VxxxA s.r.o. vedeného u Sberbank Slovensko a.s., prováděl finanční převody prostředků z účtu č. xxx/3100 společnosti VxxxA s.r.o. na účet č. xxx/8330 společnosti VxxxP s.r.o. vedeného u Fio banky, a.s. jako úhrady za dodání zboží na základě vystavených faktur, vystavoval fiktivní mezinárodní nákladní listy deklarující přepravu pneumatik od společnosti VxxxP s.r.o. pro slovenskou společnost VxxxA s.r.o., kterou měl v období od 15. 05. 2013 do 20. 12. 2013 provádět přepravce DxxxP s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx a v období od 20. 1. 2014 do 1. 9. 2014 přepravce T. L. xxx, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, rovněž v období minimálně od 11. 1. 2015 do 24. 7. 2015 zajišťoval finanční převody prostředků z polského bankovního účtu č. xxx společnosti BxxxN sp. z o.o. vedeného u Bank Zachodni WBK na účet č. xxx/8330 společnosti VxxxP s.r.o. vedeného u Fio banky, a.s. jako úhrady za dodání zboží na základě faktur vystavených v období listopadu a prosince 2014 společností VxxxP s.r.o. odběrateli BxxxN sp. xxx kdy finanční prostředky k takovým úhradám v odpovídajících hodnotách byly na shora uvedený bankovní účet společnosti BxxxN sp. z o.o. předem poukázány z účtu č. xxx společnosti TxxxY s.r.o., IČ: 017 56 290, vedeného u Fio banky, a.s., kdy i tuto společnost obžalovaný Z. fakticky ovládal, to vše pak činil za účelem vytvoření obrazu o zdánlivé obchodní činnosti v období od května 2013 do října 2014 mezi společnostmi VxxxP s.r.o. a VxxxA s.r.o., a v období od listopadu 2014 do prosince 2014 mezi společnostmi VxxxP s.r.o. a BxxxN sp. xxx to vše činil s vědomím, že tímto způsobem zajišťuje doklady svědčící o fiktivním plnění, které pak poslouží společnosti VxxxP s.r.o. k deklaraci o tom, že příslušná plnění jsou osvobozena od daňové povinnosti.

- 2. Obžalovaný P. B.** v přípravném řízení využil svého práva nevypovídat. U hlavního líčení ke své osobě vypověděl, že je svobodný a bezdětný. Má ukončené základní vzdělání a je na poloviční úvazek zaměstnán u firmy na autodopravu, kde dělá údržbu vozového parku. Má příjem cca 8 – 9 tisíc korun čistého, jiný zdroj z příjmu nemá. Nemá žádné dluhy, náklady na živobytí odpovídají příjmům. Vlastní chatu v Xxx, je spoluvlastníkem půlky pozemku v Xxx. Dále vlastní na adrese Xxx dům, je to bytová jednotka s barem. Má auto Volkswagen Sharon, rok výroby 1999 a karavan, rok výroby 2003. Má jeden účet v Komerční bance. Není vlastníkem ani jednatelem žádné obchodní společnosti. Cítí se fyzicky zdravý, psychiatricky léčen nikdy nebyl. Drogy, ani alkohol v nadměrné výši neužíval. V minulosti nebyl trestně stíhán, ani odsouzen a v současné době není proti jeho osobě vedeno jiné trestní stíhání. K věci pak uvedl, že spoluobžalovaného Z. nezná, nikdy ho neviděl a do hlavního líčení s ním nebyl v žádném kontaktu. S obžalobou nesouhlasí, nezakládá se na pravdě. Společnosti HxxxT s.r.o. (dále jen HxxxT) vystavili faktury za dodané zboží, které jí dodali a firma HxxxT, resp. pan S. vždy pneumatiky zaplatil bankovním převodem. Z kopií faktur, které soudu předložil je vidět, že jsou faktury řádně zaúčtované v účetnictví a je z nich řádně odvedeno DPH. S panem K. obchodovali se stovkami slovenských firem, ale nikoho z nich neznali osobně. Obchod je internetový, funguje tak, že ty lidi neznáte, takže neznali ani jednatele spol. VxxxA s.r.o. (dále jen VxxxA). Že obchodovali, je prokazatelné z přiznání DPH,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.



v kontrolních hlášeních jsou firmy uvedeny. Pokud policie píše, že firma DPD pro VxxxP s.r.o. (dále jen VxxxP) v roce 2013 nedopravovala žádné zboží, obžalovaný našel fakturu, kolik platili firmě DPD každý měsíc v roce 2013 za dopravu koncovým zákazníkům. Na výpisu z účtu jsou i doběrečné částky od těchto lidí. Dopravovalo se převážně na Slovensko. V roce 2014 DPD dalo k dispozici seznam zásilek, které si jako by posílali na tu samou adresu sami sobě. To je seznam, který vůbec nemá logické opodstatnění. Ve spise je napsáno, že v Xxx byla pobočka rozbořená, neoznačená, avšak obžalovaný předkládá fotografii, kterou našel a ze které je patrné, jak to tam vypadalo v době, když pneumatiky prodávali. DPD tvrdí, že všechny pneumatiky byly z obou firem expedovány ze stejného místa, což není technicky možné, protože v době, kdy se jedná o rok 2013-2014 u pana S. ani nic nestálo, on měl pouze stavební povolení a v roce 2015 stavbu budoval a na konci roku 2015 ji zkolaudoval. V roce 2013 byl sklad na adrese Xxx, čili u obžalovaného. Když máte s DPD smlouvu, tak odesíláte z jednoho místa, a DPD nemůže zásilky vracet na dvě rozdílná místa. Přehled balíků od DPD, který předložili policii, je buď pomíchaný, nebo neodpovídá realitě. Za rok 2013 firmu DPD platila spol. VxxxP, takže mohou prokázat platby z účtu na dopravu. Obchod s pneumatikami funguje tak, že jsou dva typy obchodu. Buď je to tak, že si firma naskladní pneumatiky rok dopředu za super cenu od výrobce, má objem peněz a prostředků na to, aby to mohl udělat a pak samozřejmě má perfektní cenu na prodej. Nebo fungují internetové obchody, jako fungoval obžalovaný s panem K., že byli připojeni na evropskou burzu pneumatik, kde se mění ceny přibližně osmkrát za den a pneumatiky se nakupují online, jedná se o překoupení pneumatik. Všechny firmy, které jedou na tomto systému, v momentě, kdy nějaký extrémně veliký prodejce v Německu udělá na danou pneumatiku dobrou cenu, tak se automaticky změní ceny všem prodejčům v Čechách, podle té ceny v Německu plus nějaký rabat. Pokud vznikne u nějaké pneumatiky nějakého rozměru a nějakého typu dobrá cena, tak se začne prodávat v celých Čechách, resp. celé Evropě. Takže tu pneumatiku v daném rozměru a daný typ najdete v Evropě u více obchodníků v ten daný moment. Existuje spousta rozměrů, ale je pár základních pneumatik, na kterých jezdí většina běžných vozidel. Je jich asi 20 a ty pneumatiky se neustále opakují. Další věc je, že v trestním spisu jsou faktury firmy HxxxT, které nejsou zařazeny od policie jako by fiktivní vývoz na Vicenzu. Jde o to, že v momentě, kdy to není objednávka dvou nebo čtyř pneumatik, anebo to není běžný rozměr, tak ty pneumatiky nikam nezařadíte. Když je objednávka třeba na 16 pneumatik, takže to není už běžné množství, tak už to nikdy policie nemůže ztotožnit s nějakým jiným obchodem, protože je to atypické, protože 99% jsou dvě, čtyři nebo jedna pneumatika. Panu S. prodávali typy pneumatik, které údajně byly vyvezeny na Vicenzu, ale oni je panu S. legálně prodali a normálně za ně odvedli DPH a jsou v kontrolním hlášení. Faktury, o kterých mluví, předložili v prvopočátku finančnímu úřadu.

3. K položeným dotazům obžalovaný B. vypověděl, že pana S. zná asi 20-25 let. To, že mají oba nemovitost v Xxx je proto, že pan S. trpěl na astma, a proto se tam přestěhoval. S panem K. podnikali necelé čtyři roky a obžalovaný ho zná asi deset let. Obchodní vztahy před spol. VxxxP spolu neměli, byla to jejich první společná firma. Spol. VxxxP byla převedena na nového majitele někdy na konci roku 2016, když ještě obžalovaný nebyl stíhaný. Bylo to z důvodu, což je zřejmé z odposlechů, že obchod s pneumatikami v této podobě postupně přestal být ziskový. Dělo se to, že v momentu, kdy si zákazník objedná pneumatiky, může je do týdne bez důvodu vrátit, ale společnost mu musí zaplatit dopravu. Také bylo nutné být na nějakém srovnávací cen, v té době byla nejlepší Heureka.cz, kde se platí za „prokliky“ a je to dosti nákladné. Poslední kapka, byla, že se logistické firmy v Čechách domluvily, že nebudou vozit pneumatiky a zůstala jen DPD, možná PPL a pošta. V ten okamžik dopravu radikálně zdražili a společnost měla obchod nastavený tak, že měli dopravu zdarma. Finančně to přestávalo mít smysl. V odposleších je, že jsou z toho nešťastní, což vypovídá o tom, že kdyby někdo krátil DPH, tak nebude nešťastný z 5% rabatu. Celou dobu měli účty u Fio banky, eurový a korunový a kvůli zahraničním odběratelům v Německu nebo v Nizozemí apod., měli další eurový účet u Spaarkasse. Objednané pneumatiky fyzicky dorazili do nějakých skladových prostor v Xxx, neviseli u dodavatele, aby to zaslal na konkrétní adresu klienta.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

Fyzicky drželi zboží v ruce. Zboží dováželi dvěma auty - dodávkami spol. VxxxP. Dodavatelé byli všichni zahraniční, ze začátku jich bylo 10 až 15 a na konci v roce 2016 už jenom čtyři největší. Byly to například Creek z Německa, Tiere Motive z Holandska, Group z Německa. To jsou velkánské firmy, na které se nakonec orientovali, protože tím objemem dají lepší procenta nebo dají na odběr zpětnou vratku. Aby tyto firmy s někým obchodovaly, tak musí mít inkasní právo k účtu v Německu, takže po objednání zboží si to sami strhnou. Nejdřív dochází k tomu, že když zákazníka neznají, tak si to strhávají okamžitě, později to strhávají po velkých částkách, po pěti až čtrnácti dnech. Na každou objednávku je vystavená faktura, ale oni to odečtou jako jeden balík peněz. Spol. VxxxP měla pouze dva zaměstnance, obžalovaného a pana K.. Pro zboží většinou jezdil obžalovaný, občas pan S.. Jezdili vozidly Mercedes Sprinter a Iveco Daewoo, to byla vozidla, které vlastnila spol. VxxxP. Pneumatiky nabízeli přes webové stránky. Měli smlouvu s Heurékou, jako firma měli e-shop pneu24.cz. Později, asi v roce 2016 provozovali PneuKing CZ. Provozovna v Xxx 497 byla uvedena na webových stránkách. Zanedbali, aby provozovna byla uvedena v rejstříku. V letech 2013-2014 měli naskladněno 10-100 pneumatik. Pro zboží si buď jezdili zákazníci osobně do Xxx, nebo měli smlouvu s DPD, která zboží rozvážela. Jediný dopravce byla DPD. Určitě se stalo, že zboží dováželi zákazníkovi, hlavně s velkými pneumatikami a dopravu neúčtovali. Odběrateli byly jak fyzické osoby, soukromé osoby, drobní zákazníci, internetové obchody v ČR, firmy, pneuservisy. Pokud byla odběratelem spol. HxxxT, tak pan S. řekl, co potřebuje za pneumatiky, VxxxP je dovezla z Německa, k panu S. na adresu Xxx, dostal fakturu a zaplatil na korunový účet u Fio banky. Nepředávali si dodací listy. Na hraniční přechod s Německem v Německu hradí dopravu dodavatel. Za VxxP zboží převezli jen z hranic pět kilometrů do Xxx, aby ušetřili na dopravě. Pan S. přepravu nehradil. Pneumatiky kupoval za účelem zobchodování. Zisk měl z rabatu, co si určil, měl trochu jiný systém s placenou dopravou. Před převodem společnosti chtěli prodat pneumatiky, které jim koncoví zákazníci vrátili, ale nepodařilo se to. Nový majitel společnosti si tyto pneumatiky neodvezl, v současnosti tam zboží stále je. K převodu společnosti došlo v Plzni u paní notářky Kubelíkové. Vše sepisovala notářka. Nového jednatele obžalovaný neviděl, druhý podpis vyřizovala také notářka. Obchodní podíl prodali tak, že se ozval někdo na webové stránky a domluvilo se, že se to bude podepisovat u notářky. Kdo notářku vybral, obžalovaný neví, domlouval to telefonicky pan K., který řekl, že je kupec na firmu a že to budou řešit u notářky. Ta měla připravené dokumenty, které podepsali. Poté se snažili pana D. kontaktovat, předali mu účetnictví tak, že mu ho nechali u paní notářky. Obžalovaný podával daňové přiznání za spol. VxxxP za období 2013 a 2014. Uváděl, že prodej pneumatik je osvobozen od DPH v případě, že vyváželi pneumatiky na Slovensko, resp. do jiného členského státu. Zahraničních odběratelů měli odhadem stovky. Podnikali v obchodu s pneumatikami od poloviny roku 2013 skoro do konce roku 2016, přičemž za DPH za celé období odvedli x milionů. Obžalovaný si není vědom, že by uplatnili nadměrný odpočet. Proběhla i kontrola obchodování z celního úřadu a z finančního úřadu. K převodu společnosti došlo asi rok po kontrole z finančního úřadu. Obžalovaný nikdy nezaložil organizovanou skupinu s cílem páchat zvlášť závažný zločin zkrácení daně a neměl to ani v úmyslu, není si ani vědom, že by se stal členem organizované skupiny.

4. Také **obžalovaný J. K.** v přípravném řízení nevyprávěl a výpověď podal až u hlavního líčení. K osobním poměrům uvedl, že je ženatý a má jedno, devět let staré dítě. Vystudoval střední hotelovou školu a nyní provozuje vlastní Xxx s.r.o. - penzion s restaurací. Také vyrábí kožené tašky pod firmou K. Xxx s.r.o. Vydělá si tak 35.000 Kč měsíčně. Úspory má minimální, řádově v desítkách tisíc. Nemovitost žádnou nevlastní, má BMW 3, rok výroby 2007. Jeho fyzický stav je dobrý, psychiatricky nikdy léčen nebyl. Drogy ani alkohol v nadměrném množství nikdy neužíval. V minulosti byl stíhán za řízení pod vlivem alkoholu. Jiné trestní stíhání v současné době proti němu vedeno není. K věci vypověděl, že s obžalobou zásadně nesouhlasí, pana Z. nikdy dříve neviděl a nedomlouval se s ním žádnou formou na trestné činnosti. K výpovědi obžalovaného B., který podle něho řekl téměř vše, chtěl jen doplnit, že největší dodavatelé z let 2013 – 2014 byli

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

především Hanse Group, Reifenkrieg, Reifen Group, Reifen Gundlach, Tire Motive. V Polsku to byla jedna nebo dvě odběratelské firmy, jejichž název si již obžalovaný nepamatuje. K položeným dotazům pak obžalovaný vypověděl, že odběrateli byla spousta slovenských, ale i českých, firem a osob. Normálně obchodovali v rámci zákona, nic nebylo fiktivní. Odběratelé je kontaktovali reálnou objednávkou přes e-shop. Systém byl takový, že byli se serverem napojeni na německé dodavatele. Ze začátku nakupovali na aukci, ale pak se soustředili přímo na přímé dodavatele a od nich pětkrát nebo desetkrát denně tahali jejich data, kolik mají pneumatik za jakou cenu. Přidali si k tomu svůj rabat a během minut se to promítlo na jejich webu – nová cena, nový stav pneumatik apod. Ten systém byl dobře udělaný a byl unikátní v ČR. To patrně zaujalo i kupce firmy, osobu, které převedli obchodní podíl. Pana S. zná obžalovaný z Plzně, šest až sedm let, mu prodávali pneumatiky. Vztah mezi spol. VxxxP a firmou pana S. byl obchodní, byl jejich odběratelem. Obžalovaný netuší, za jakou cenu odebrané pneumatiky pan S. prodával. Pan S. pneumatiky asi nabízel přes e-shop PneuKing, tato webová stránka patřila jemu. VxxxP inzerovala přes Pneu24 v roce 2013-2014, později inzerovali také přes PneuKing, protože jim ta doména připadala zajímavá. Nabídl jim to pan S.. Měli v provozu dva e-shopy se skoro identickým zbožím, pouze s trochu jinou cenovou politikou. V roce 2016 spol. VxxxP prodávala pneumatiky přes Pneu24 i přes PneuKing. Poté, co pan S. přestal pneumatiky prodávat, převzali bezplatně e-shop PneuKing. Pneumatiky zakoupené v zahraničí se skladovaly v Xxx, byla to nově postavená garáž. Kdo ji vlastnil, obžalovaný netuší. Dům patřil panu B.. Bylo to na adrese nemovitosti pana B.. Pneumatiky byly přepravovány autem z německé hranice, kam zboží na náklad německého prodejce přivezla německá DPD. Pan B. zboží přebíral. Někdy také pan S., když byl pan B. nemocný nebo to potřebovali. Adresa, která byla dodací, patřila známému pana S.. V minimálním množství pan S. disponoval se zbožím spol. VxxxP, občas jim pomáhal. Neměl žádné pověření, plnou moc apod., nebylo to potřeba. Zboží také prodávali spol. HxxxT, bylo to asi tak procento z celkového prodeje spol. VxxxP. Pan S. platil převodem na účet ve Fio bance, neplatil za zboží v hotovosti. Ke konci roku 2016 pan S. disponoval platební kartou k účtu spol. VxxxP, aby mohl vybírat finanční prostředky z německého účtu, když věděli, že už budou končit. Obžalovaný a pan B. už v Xxx fyzicky nebyli, obchod dobíhal, a proto ho požádali, jestli by jim nemohl občas vybrat nějaké peníze. V roce 2013,2014 byli v Xxx s panem B. každý pracovní den. Většinou tam býval pan B., obžalovaný objednávky dokázal řešit i z Plzně, na to nemusel jezdit do Xxx. Pan B. tam má nemovitost, byl někde uvnitř budovy. Pan B. odbavoval zákazníky, kteří si pro zásilku přijeli přímo do Xxx. Ostatní zboží probíhalo přes DPD, přes jiné dopravce nikoli. Autodoprava T. L. ani DxxxP obžalovanému nic neříká. Na Slovensko se zboží dováželo většinou přes dopravce nebo si pro to odběratelé jezdili sami, třeba VxxxA si přijela, posílali si speditéry, kteří jeli do Xxx do objektu pana B.. Spol. VxxxP byla převedena na jiného majitele, protože už podnikání nebylo finančně zajímavé. Už to bylo časově a psychicky náročné, nestálo to za to, nebyl tam patřičný finanční efekt. K převodu společnosti došlo tak, že obžalovaného kontaktoval lámanou češtinou kupující. Přestavil se jako A. D.. Až při podpisu obžalovaný zjistil, že to je Rumun. Dohodl s ním, že mu odprodají prodejní systém, a když bude mít zájem, ještě zbylé pneumatiky, které by měl zaplatit. Kupec říkal, že chtějí prodávat pneumatiky do Rumunska. Podklady pro notářku a zápis do obchodního rejstříku zařizoval kupující, obžalovaný přišel pouze podepsat dokumenty k notářce. U podpisu byl obžalovaný a budoucí jednatel D.. Pan B. tam nebyl, pouze přinesl věci, které byly potřeba k převodu. Listiny asi podepsal předtím, když to tam přinesl, to si obžalovaný přesně nepamatuje. Ta listina byla připravena od notářky, sepsala to ona sama, asi na základě požadavků kupující strany. Jednatel spol. VxxxP obžalovaný nezůstal, byl jako jednatel vymazán a jednatel se stal pan D.. Pan B. se jednatelství také vzdal. Skladové zásoby pneumatik jim nebyly zaplacený, byly složeny v Xxx, a nový jednatel se už neobjevil. Za převod obchodního podílu oba dostali 50.000 Kč v hotovosti. Peníze kupující předával na chodbě u notářky. Obžalovaný neví, jestli pan B. byl ve styku s kupujícím, on řešil svůj podíl. Neví, jestli dostal pan B. peníze za převod podílu. Účetnictví bylo předáno u notářky, to byly tři modré Ikea tašky. Pan B. to k notářce přinesl před podpisem. Obžalovaný viděl, že bylo fyzicky předáno účetnictví spol. VxxxP. Bylo to určité

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

stvrzeno na listině a předávalo se to u notářky v den podpisu. Kupující předání potvrdil. Ten Rumun měl menší postavu, tmavý člověk, měl kalhoty, košili, slušné boty. Mluvil lámanou češtinou. Spol. VxxxP měla datovou schránku – heslo měla účetní a obžalovaný s panem B.. Heslo kupujícímu nesdělovali, nový jednatel může vygenerovat nové, obžalovaný neví, zda to udělal, po převodu společnosti se do datové schránky nedíval. Naposledy se tam díval, když přišla informace o daňové kontrole. Zástupci společnosti VxxxA si pro pneumatiky přijížděli osobně, stejně jako několik dalších slovenských firem. Obžalovaný netuší, kdo konkrétně z firmy VxxxA přijel, dopravu této firmy neřešili. Obžalovaní chtěli dopravu zajistit, ale to bylo pro Vicenzu extrémně drahé, tak si to zajišťovali sami. Speditér přijel velkým autem, co odveze 12 tun. Přijeli, když měli objednávku. Obžalované nedokáže říct, kolik přesně pneumatik dodali spol. HxxxT, ví, že to bylo za půl milionu korun za celou dobu let 2013 – 2014, což se dá se to doložit fakturami a účetnictvím. V období 2013, 2014, 2015, 2016 obžalovanému s panem B. pan S. občas pomáhal, ale jinak žádnou roli ve společnosti nehrál. Spol. VxxxP odvedla na DPH asi čtyři miliony korun a nikdy neinkasovala žádný nadměrný daňový odpočet. Daňová priznání podepisoval pan B. na základě toho, co vyhotovila účetní, paní Unčová. Faktury vystavoval a podepisoval obžalovaný, ale to dělal v podstatě robot v rámci e-shopu.

5. **Obžalovaný L. S.** u hlavního líčení, shodně jako v přípravném řízení, využil svého práva k věci nevyprávět. Před soudem pouze konstatoval, že vše důležité bylo řečeno spoluobžalovanými K. a B. a není, co by k tomu dodal. Pana Z. nikdy neviděl ani neslyšel, věci uvedené v obžalobě, které se týkají jeho osoby, se nezakládají na pravdě a žalovaného jednání se nedopustil. Dále se obžalovaný se vyjádřil ke své osobě, když uvedl, že je ženatý a má jedno dítě, 26 let staré. Vystudoval střední odborné vzdělání v oboru elektromechanik. Bydlí na adrese Xxx. Je osobou samostatně výdělečně činnou, podniká v oboru xxx. V průměru má měsíční příjem asi 16.000 Kč. V současné době nemá jiný zdroj příjmu, úspory má v řádech tisíců korun. Vlastní pouze rodinný dům na adrese Xxx. Má pronajatou část objektu Xxx, kde provozuje bar. Má vůz BMW x5, rok výroby 2005, dále Volkswagen Sharan z roku 1999 a Fiat Ducato z roku 1999. Má zdravotní potíže, které nechce specifikovat. Drogy nikdy nebral, alkohol v minulosti požíval pouze v přiměřené míře. V současné době je abstinent. V minulosti nebyl trestně odsouzen ani proti němu není v současné době vedeno žádné jiné trestní stíhání. V Xxx je členem sdružení dobrovolných hasičů, je členem zásahové jednotky a dále pak pracuje jako xxx. Také je členem spolku pro obnovu a udržení tradic.
6. **Obžalovaný L. Z.** v přípravném řízení i v řízení před soudem využil svého práva nevyprávět. Omezil se toliko na prohlášení, že s podanou obžalobou nesouhlasí, žalované skutky nespáchal, ostatní obžalované nezná, nebyl s nimi nikdy v žádném kontaktu. Po dokazování provedeném v hlavních líčeních se obžalovaný rozhodl k věci vyjádřit a ve své výpovědi uvedl, že v rámci své činnosti se dostal i ke zpracování účetních dokladů společnosti VxxxA s.r.o. Společnost nezakládal, nebyl iniciátorem jejího zakládání, jak z obžaloby vyplývá. Společnost patřila nějaké fyzické osobě žijící v ČR a později si ji na sebe převedl pan F. B.. Jestli to bylo jeho rozhodnutí nebo jestli se k tomu rozhodl po domluvě se svými přáteli panem T. a H., obžalovaný neví. Každopádně se na obžalovaného obrátili s panem T., že by pan B. chtěl společnost převzít a nějakým způsobem podnikat. Obžalovaný mu pomáhal řešit nějaké dokumenty, což dělá běžně pro mnoho klientů. Pan B. si sám společnost převzal na sebe. Aby byl převod společnosti na slovenské straně možný, musel se slovenský daňový úřad vyjádřit k osobě nového jednatele, musel ho osvědčit a vydat souhlas k tomu, aby pan B. byl jednatelem společnosti. V tomto ho nemohl nikdo zastoupit. Když pan B. převzal společnost a rozjel obchody, předával obžalovanému buď osobně, nebo pomocí elektronické komunikace různé podklady s žádostí o vystavení faktur, objednávek, příp. zaúčtování věcí, protože tvrdil, že se nevyzná a potřeboval s tím pomoci. Mimo těchto věcí, nad rámec běžné činnosti, za něj obžalovaný i vkládal tržby na bankovní účet společnosti. Neměl žádnou pochybnost, že obchod běží, protože mezi dokumenty, které mu pan B. předával, byly i nájemní

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

smlouvy na sklad v Pučenci, kde měl uskladněné své zboží a další věci. Nebyl důvod zkoumat, jestli ty obchody provádí, to není povinností účetního. Obžalovaný uvedl, že určitě nebyl ovládající osobou, protože neměl žádné přístupy k jeho bankovnímu účtu nebo dalším věcem. V roce 2014 daňový úřad nařídil elektronické komunikace se společnostmi. Aby toto bylo možné, bylo nutné, aby se každý jednatel slovenské společnosti osobně dostavil se svými doklady na daňový úřad a tuto věc vyřídil. Nebylo to možné řešit nějakým zastoupením. Takže pokud pan B. tvrdí, že nikdy pro firmu nic nedělal, tak se jistě dá na daňovém úřadě ověřit, že tam musel osobně být a vše vyřídil a zajistit. Byť dal obžalovanému k některým úkonům plnou moc, tak ta se na takovéto úkony nevztahovala. Pro obžalovaného to byl prostě další klient a podobná situace byla i ohledně společnosti BxxxN. Tam se pro pana B. a pana H. zařizovaly nějaké podklady, když si společnost přepisovali. Obžalovanému byla vystavena plná moc, ale pokud ví, nikdy jí nepoužil. Neví, jak společnost fungovala, dostával od ní doklady tři nebo čtyři měsíce k nějakému zpracování, ale pokud ví, firma funguje dodnes. Spolupráce trvala krátce. Obžalovaný zastupoval mnoho fyzických i právnických osob, mnohdy je zastupuje dodnes a plná moc je naprosto běžný dokument, protože klienti nepožadují jen účetní záležitosti, ale i věci týkající se přihlašování zaměstnanců, přípravy pracovních smluv, jednání se zdravotní pojišťovnou, se sociálkou, vyplňuje za ně statistické výkazy. Z toho důvodu je vybaven od mnoha firem mnoha plnými mocemi. Nikdo nemůže tvrdit, že by všechny firmy, od nichž má plné moci, nějakým způsobem ovládal.

7. Soud v rámci hlavních líčení osobně vyslechl řadu svědků, přičemž svědci A.ín B., F. B. a A. D., byli na základě evropského vyšetřovacího příkazu vyslechnuti prostřednictvím videokonferenčního zařízení.
8. **Svědék M. K.** vypověděl, že z obžalovaných zná pouze pana Z.. Znájí se asi dvacet let a po nějakou dobu spolu sdíleli kancelář v rodinném domě pana Z.. Svědek pracoval pro spol. NID Services jako ředitel prodeje dřevěných produktů. Pan Z. se v té době zabýval zpracováváním účetnictví. Obžalovaný Z. svědka několikrát požádal, jestli by nevzal peníze a nesložil je v bance Sberbank na Slovensku. Bylo to jednou nebo dvakrát v Bratislavě a jinak to bylo v malé obci těsně za hranicemi s ČR. Pobočku si svědek zvolil sám, protože byla nejbližší. Stalo se to pětkrát nebo šestkrát. Peníze vkládal na účet, asi za účelem hrazení zboží. To mu nikdo neřekl, pouze se to domníval. Neví, o tom, že by pan Z. obchodoval s nějakým zbožím, ale jiný důvod ho nenapadl. Pan Z. mu dal obálku, v ní byla hotovost v eurech a měl u toho lísteček s číslem účtu, kam peníze vložil, asi vždy na stejný účet. Nevěděl, komu účet patří. Název spol. VxxxA zná pouze od policie. Od pana Z. o této firmě neslyšel nebo si na to nepamatuje. Název spol. VxxxP s.r.o. svědkovi nic neříká. Pana B. nezná, pana F. B. alias Fera viděl dvakrát nebo třikrát, ale neznal ho nějak blíže. Když měli s panem Z. společnou kancelář, tak tam za ním několikrát byl. Neví, co mu chtěl. Sice spolu seděli ve stejné kanceláři, ale svědek je neposlouchal. Bydliště pana Z. využíval k práci, protože mu bylo umožněno pracovat pro společnost spol. NID Services víceméně z domova, nemusel nikam dojíždět a pan Z. má rodinný dům, kde žije sám a tak nebyl problém, aby u něj mohl mít kancelář. Neví, proč pan Z. neplatil zboží převodem, asi proto, že převody z ČR na Slovensko jsou drahé a pomalé. Když přišel na pobočku Sberbank, řekl slečně na pokladně, že potřebuje vložit hotovost, dal jí papír s číslem účtu, ona ho vždycky upozornila, že tam je nějaký poplatek. Svědek ji poprosil, ať to odečte z vkládané částky, ona to rozdělila na hromádky po bankovkách, projela to počítačkou, zapsala částku, odečetla poplatek a dala svědkovi lístek o vkladu. Svědek netuší, jaké částky tam vkládal, podíval se sice na papírek, ale už jsou to čtyři roky. Miliony to určitě nebyly, řádově šlo asi o desetitisíce. Za to, že peníze odveze na Slovensko, mu pan Z. přispěl 500-800 korun na naftu. Dovézt peníze v hotovosti je podle něho výhodnější, než převádět je z ČR bankovním účtem. Převod bankovním účtem z ČR do zahraničí trvá někdy i týden, někdy i čtrnáct dnů, třeba Komerční banka za to chce 1500 korun, takže podle svědka to je výhodnější a rychlejší. U pana Z. svědek nebydlel, v xxx bydlí se svojí manželkou v bytě a pan Z. bydlí v rodinném domě vzdáleném

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

asi 1,5 kilometru. Z jedné místnosti měli udělanou kancelář, měli tam dva psací stroje, tiskárnu, dva počítače a běžné kancelářské vybavení. Kancelář ve svém bydlišti svědek neměl, protože v té době vychovávali čtyři děti v bytě 3+1. Za pronájem kanceláře svědek neplatil.

9. **Svědék T. L.** u hlavního líčení vypověděl, že se zná s panem Z., který mu dělal účetnictví asi šest až sedm let. Jeho účetním už není dva až tři roky. Kromě pracovního vztahu s panem Z. jiný vztah nemá. Zabývá se autodopravou, zámečnickými pracemi a teď momentálně i práškovým lakováním. Neví nic o přepravě zboží spol. VxxxP s.r.o. na Slovensko pro spol. VxxxA. Nepřepravoval žádné zboží pro tyto společnosti. Jejich názvy mu nic neříkají, název VxxxA slyšel poprvé na výslechu na policii. Název spol. VxxxP nikdy neslyšel. Nikdy nepřepravoval pneumatiky. Při běžné praxi přepravu objednáva dodavatel či výrobce a zboží se vozí zákazníkovi. Většinou je to formou nějaké e-mailové objednávky, je tam datum a čas nakládky a datum a čas. Přepravce potvrdí, že objednávku bere a v daný den a hodinu u objednavatele zboží naloží. Když jde zboží do zahraničí, vyplní se mezinárodní nákladní list (CMR). Většinou přepravce dostane dodací listy, podepíše, že zboží převzal a pak má dva dodací listy, které si nechá potvrdit tam, kde zboží vyloží. Na koncové adrese to potvrdí příjemce. Zboží svědek přepravoval výhradně vozidlem IVECO Daily s SPZ xxx. Toto vozidlo má pět až šest let. Osobním vozem zboží přepravoval zřídkka, když byla malá zakázka, třeba tři obálky. V tom případě používal vozidlo Kia Sportage, SPZ neví. V roce 2013 měl Škodu Superb a od 2014 či 2015 Kia Sportage. Na Slovensko vozil zboží pro tiskárny do Bratislavy, jméno firmy si nepamatuje, je to firma, která rozesílá letáky po Slovensku, Maďarsku, Polsku. Pravidelně jezdil na Slovensko pouze právě pro ty tiskárny. Mezinárodní nákladní listy měl většinou v tiskárnách připravené. CMR svědek podepisoval, razítko používal většinou jenom na fakturace, ale ne na nákladní listy. Faktury si vystavoval sám. Faktury mu byly hrazeny většinou převodem z účtu. Pan Z. jako jeho účetní mohl teoreticky disponovat jeho razítkem. Svědek totiž požádal obžalovaného Z., aby mu nechal udělat razítko pro dopravní firmu, což učinil a svědkovi je předal. Svědek nevěděl, že by obžalovaný používal jeho razítko, nebo že by ho vůbec měl. Svědek nebyl v minulosti trestně stíhán, ani odsouzen, ale v současné době mu bylo sděleno obvinění, že vystavil fakturu na 2 000 euro za přepravu, kterou vyloženě za tu cenu neprovedl. Neví, proč je to bráno jako trestná činnost, faktura byla skutečná. Svědek uvedl, že svévolně nebo na něčí pokyn nevystavoval žádné falešné účetní doklady. V souvislosti s mezinárodními přepravními listy byl svědek vyslýchán i u správce daně, ale nevypovídal tam pravdu. Vypovídal, že cestu uskutečnil. Nejednalo se však o deset jízd nebo více jízd. Svědkovi byly předloženy mezinárodní nákladní listy, orazítkované razítkem T. L. autodoprava, K.V. xxx, které jsou založeny pod č. l. 145-185 přílohového spisu č. 14. K listinám svědek uvedl, že je viděl poprvé až u policejního orgánu. Razítko podle něho vypadá stejně, ale žádnou z předložených listin nevystavil, ani nepodepsal a nepřepravoval zboží na základě těchto listů. Podpis na listinách není jeho. K dalším dotazům pak uvedl, že v dobu, kdy byly vystaveny předložené nákladní listy, používal vozidlo Iveco Daily, do jehož nákladního prostoru by se odhadem vešlo 50-70 pneumatik. Jsou pravidla, že pneumatiky musí být při převozu přikurtované, kvůli hnutí zboží, existují na to speciální stojany. Svědek takovým zařízením nedisponuje, ani si ho nepůjčoval. K ukončení spolupráce s panem Z. vedly okolnosti s těmito přepravními listy, svědek se nechtěl se dostat do potíží. Svědek uskutečnil kolem stovky přeprav ročně. Vede elektronickou knihu jízd, tu má k dispozici přepravní společnost Toptrans. Svědek má v autě GPS, díky níž dispečer vidí na obrazovce, kde auto je. V letech 2013 - 2015 však asi knihu jízd nevedl. Svědek dále připustil, že pro firmu Caub vozil pneumatiky, ale nemá to nic společného s projednávanou věcí. Bylo to malé množství pneumatik za spol. Toptrans. Člověka jménem B. v životě neviděl, společnosti Ranger Agency, Ranger Technology, Ranger Investments mu nic neříkají, nikdy pro ně žádnou přepravu nezajišťoval.

10. **Svědék R. T.** u hlavního líčení vypověděl, že z obžalovaných zná pouze pana Z., ostatní nezná vůbec. Zná ho asi deset let, do konce minulého roku mu dělal účetnictví u firmy Woodmix s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

Dělal ho od založení firmy asi od dubna 2015. Svědek je zaměstnanec firmy, jednatelkou je jeho manželka. Ve firmě DxxxP s.r.o. měl plnou moc na zastupování, ale asi jenom dva až tři měsíce. S panem B., jednatelem společnosti měli jít do společných obchodů. Z finančních důvodů nechce být svědek statutárním orgánem žádné společnosti, a když potřeboval společnost, tak se obrátil na pana Z.. Svědek neví, jestli pana B. do společnosti dosadil, až potom, co se rozhodl, že pod DMF bude podnikat. Pan B. byl ve společnosti jako jednatel a svědkovi vystavil plnou moc. Jednatel tam neměl být pouze formálně, pracovali by společně. Svědek chtěl vozit dřevo a pan B. by byl jako jednatel a také by se staral o obchod, dělali by si zisk. Ale nakonec k tomu nedošlo, svědek se rozhodl jinak. Že už firmu nechce, řekl panu Z., protože on tam dělal, nebo měl dělat účetnictví. Za dobu jeho zmocnění ve spol. DMF společnost žádnou činnost nevyvíjela, aspoň svědek sám žádnou obchodní činnost nezajišťoval. Neví, jestli společnost měla už razítko, možná ano. Neví, kdo ho měl k dispozici. Myslí si, že za spol. DMF nebyly vystavovány faktury, ale je možné, že ano. Faktury by vystavoval a podepisoval buď svědek nebo pan Z. nebo pan B.. Pan Z. by je vystavoval, kdyby mu svědek zavolał, jestli by nemohl z účetního programu vystavit fakturu jako účetní. Takže by faktury vystavoval pan Z. jako účetní, on jako zmocněnec a pan B. jako jednatel. Kdyby se naskytlo prodávat pneumatiky, tak by svědek klidně prodával pneumatiky, ale nenaskytlo se to. Svědek si nepamatuje, jakým způsobem přestal být zástupcem spol. DxxxP, myslí si, že řekl panu B., ať si společnost nechá. Název spol. VxxxP s.r.o. mu nic neříká. Slovenskou společnost VxxxA s.r.o. zná. Ví, že je na Slovensku, že zajišťoval převod na pana B., protože ho o to poprosil, že si potřebuje koupit na Slovensku firmu, jestli mu nepomůže s přepisem. Tak našel svědek notářku a notářka to přepsala. Neví, jestli měl pan B. vybranou nějakou konkrétní firmu. Ví pouze, že mu název VxxxZ něco říká, a že byl v Bratislavě s panem B., když si na sebe tu firmu přepisoval. Jel tam s ním, protože je to jeho kamarád a poprosil ho o to. Svědek B. do Bratislavy zavezl cestou na Ukrajinu, protože to měl cestou a pan B. neměl vozidlo. Zná ho tak patnáct let. Sbíral chřest a kamarád mu pana B. dohodil, že může mít levnou pracovní sílu ze Slovenska. Neví, jestli ho pan B. kontaktoval sám, aby s ním jel na Slovensko nebo to byl někdo jiný. Svědek neví, na co pan B. potřeboval společnost, asi chtěl podnikat. V jakém oboru chtěl podnikat, se mu nesvěřil, svědek se ho na to ani neptal. Neví, jestli u převodu byl i původní majitel společnosti. Pan Z. u toho nebyl, neměl s tím nic společného. Pan Z. pana B. zná, ale je to podle něho náhoda. Pan Z. dělá účetnictví a zná velké množství lidí. Buď pana B. s panem Z. seznámil svědek, nebo nějaký jiný klient, mají hodně společných přátel. Svědek si nepamatuje, jestli vystavoval účetní nebo jiné doklady za spol. DxxxP s.r.o. Spol. BxxxN mu nic neříká. Svědek neví, jestli byl někdy v bance Sberbank na Slovensku. V nějaké bance byl, ale jak se jmenovala, už si nepamatuje. Vkládal tam peníze panu Z.. Neví proč, obžalovaný ho o to poprosil. Svědek panu Z. zavolał, že jede na Ukrajinu, že se za ním zastaví v xxx a on mu dával nějaké peníze, jestli by mu to nevložil v Bratislavě na účet, aby tam nemusel jet. Dal mu eura, kolik už si svědek nepamatuje. Pouze svědkovi řekl, aby to vložil a dal mu číslo účtu. Svědek se neptal, proč nepřevodl peníze převodem. Na popud pana Z. svědek nečinil žádné výběry z cizích účtů, učinil pouze jeden nebo dva vklady.

11. **Svědék A. B.** k věci při svém výslechu (který byl proveden mimo hlavní líčení prostřednictvím videokonferenčního zařízení a za souhlasu stran pak u hlavního líčení přečten) vypověděl, že společnost BxxxN SPZ o.o. zná, ale viděl ji jenom na papírech. Z obžalovaných zná pouze L. Z., kterého při výslechu ztotožnil, ostatní nikdy neviděl. S panem Z. se seznámil, když pracoval na poli, sbíral chřest a M. H. mu nabídl, jak se dostat k penězům. Pan H. mu nabídl, aby si vzal polskou firmu BxxxN, aby mohli zůstat doma a nemuseli pracovat na poli. Když podepisoval papíry o té firmě, tak u toho byl i pan Z. a pan H.. Podepisovalo se to někde v Česku u advokáta. Po podpisu papírů se nic nestalo, podepsal je, vyšli ven a to bylo všechno. Ještě svědek podepsal plnou moc panu H., aby nemusel jezdit z Rimavské Soboty do Prahy. Co měl pan H. na základě plné moci dělat, neví. Svědek poskytnul plnou moc také panu Z., ale neví k čemu. Neví, jestli prováděl ještě nějakou další činnost. Jednou byl v bance s panem H., který mu řekl, že musí jít založit účet, kam mu budou zasílány peníze. Jednalo se o účet společnosti BxxxN. Neví, v jaké bance účet zakládal,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

ale vše, co v bance dostal, včetně dvou karet, předal svému právníkovi panu Nikitovi, protože se dozvěděl, že ho zneužili jako „bílého koně“. S účtem svědek nijak nedisponoval. Účet zakládal také s panem Z., měl to být účet pro firmu. Jednu kartu k tomuto účtu dal panu Z. a jednu právníkovi. Za to, že podepsal papíry, od M.a H. dostal 50 euro. Bylo mu přitom přislíbeno, že každý měsíc bude dostávat 400 eur a doposud neviděl ani euro. Slíbil mu to pan H. i pan Z.. Tyto peníze mu měly být zasílány poštou. V Polsku v žádné bance nikdy nebyl. Nikdy neviděl žádné účetní doklady spol. BxxxN, žádné faktury ani příkazy k úhradě. Nikdy neprovozoval obchodní činnost spočívající v nákupu či prodeji pneumatik. Pan Z. ani pan H. mu nesdělili, čím se zabývá spol. BxxxN. Název TxxxY s.r.o. zná, hovořil o ní pan M. H.. Chtěl po svědkovi, aby na sebe vzal i tuto společnost. Název spol. VxxxP s.r.o. ani VxxxA mu nic neříká. Svědek si nepamatuje, jak dlouhá doba uplynula od podpisu listin do doby, kdy byl zakládat účet. To, že je bílý kůň, si uvědomil asi po týdnu, když se vrátil domů. Říkali mu to kamarádi. Došlo mu, že něco podepsal, ale žádné peníze mu za to nechodily. K popisu pana H. svědek uvedl, že se jedná o mladého člověka, je vysoký asi 180 cm, silnější postavy, má světlé vlasy. Seznámil se s ním, když pracoval na poli v Praze. S panem H. se už dávno neviděl, ani s ním nemluvil. Pana H. ani pana Z. neinformoval o tom, že věc předal svému advokátovi. Svědek předtím, ani potom nepracoval, neměl žádné příjmy, a proto udělal tuto věc. V přípravném řízení svědek předložil dvě verze generální plné moci za spol. BxxxN sp. pro L. Z., ze dne 12. 8. 2014, ověřené notářkou JUDr. Hanou Jankovičovou v Ostravě.

12. **Svědék F. B.** ve své výpovědi (která byla rovněž učiněna mimo hlavní líčení prostřednictvím videokonferenčního zařízení a za souhlasu stran pak u hlavního líčení přečtena) uvedl, že kolem roku 2012 pracoval v Čechách a seznámil se s panem R. T., chodili spolu na brigádu. Když odjel domů na Slovensko, neměl práci, a tak volal panu T., zda pro něj něco nemá. Slíbil mu, že se pokusí pro mě něco udělat a pak zavolá. Následně zavolal, aby jel svědek do Prahy. Seznámil ho s panem Z., řekl mu, že pro něho dělá nějakou práci. Pan T. s panem Z. svědkovi nabídli, že by mohl mít firmu na své jméno a mohl by pracovat na Slovensku, kde měl nemocnou matku. Práce měla spočívat jen v tom, že mu každý měsíc pan Z. zavolal, aby přijel do Bratislavy a měl vkládat na účet nějaké peníze. Obžalovaný dal svědkovi podepsat generální plnou moc, aby mohl zůstat s matkou a nemusel nikam jezdit. Setkali se s panem Z. vždy na autobusové zastávce, šli do banky, on přinesl peníze, které bylo třeba vložit, a říkal, že je to potřeba na nějaký obchod. Pan Z. mu slíbil, že za to, že na něj může založit firmu, bude dostávat každý měsíc 400 euro. Svědek dostal pouze zpočátku první dva až tři měsíce 300 euro, pak 200 euro a potom už nikdy nic. Tyto peníze mu byly zasílány přes Western Union banku a dostával to prostřednictvím pošty. Peníze do banky přinesl pan Z., ale svědek je musel fyzicky v bance ukládat, protože mu pan Z. říkal, že je jednatel. Pana T.a se svědek na obchodní činnost spol. VxxxA neptal. Ptal se na to pana Z. a ten řekl, že je potřeba nakoupit nějaké zboží, že je vše v pořádku, že takto to funguje. Pan Z. svědka žádal, aby si založil svůj soukromý účet u Fio banky, aby mu tam mohl posílat peníze jako odměnu, protože i svůj firemní účet měl u Fio banky. Párkrát tam skutečně něco poslal, tu 50 euro, tu 150 euro, ale pak již nic. Firemní účet spol. VxxxA svědek nezakládal, ten už existoval. O tom, že peníze vkládá na účet spol. VxxxA, mu říkal pan Z.. Žádnou speciální plnou moc k založení firemního účtu od svědka obžalovaný neměl, měl pouze tu generální. Celkem mohl svědek na odměnách dostat maximálně 800 euro. Na bankovní účet VxxxA s panem Z. vkládal deset tisíc euro a víc. Stalo se to asi třikrát až čtyřikrát. K založení spol. VxxxA došlo v Bratislavě, tam svědek podepisoval papíry. Jednalo se o nějaký úřad. Žádné účetní doklady spol. VxxxA nikdy neviděl, žádné další doklady týkající se obchodní činnosti nepodepisoval, ani žádné příkazy k úhradě, ani faktury. Název spol. VxxxP mu nic neříká. Pokud si dobře pamatuje, sídlo spol. VxxxA bylo v xxx, v Bratislavě. Byl tam jen jednou s panem Z. pro nějakou poštu. Jednalo se o dům, kde sídlila spousta společností. V domě byla místnost, kde seděla paní, které musel svědek říct, že je jednatel společnosti a ona poštu vydala. Poštu pak svědek předal panu Z., neví, co bylo uvnitř obálek. Pan Z. řekl, že si to bude řešit. Svědek byl statutárním orgánem ještě dalších společností, a to TxxxY a CxxxP s.r.o. To bylo přes pana T., ale pak to pan T. přenechal také panu Z.. V těchto společnostech byl svědek rovněž jednatel a

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.



stal se jím později než v případě spol. VxxxA. Po předestření části výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že není schopen vysvětlit, proč na policii uváděl, že za TxxxY dal plnou moc panu Z., protože pokud ví, přes tuto společnost pracoval pan T., stejně tak jako přes společnost CxxxP s.r.o. Pan Z. dal svědkovi osobní motorové vozidlo Volvo s tím, že mu to bude platit a proto, aby mohl jezdit s matkou k lékaři. To auto bylo na firmu TxxxY. Potom se stalo to, že volali z leasingové společnosti, že tři měsíce nebyly zaplacené splátky na to auto, tak svědek volal panu Z., proč to není zaplacené a on řekl, že se platba strhává z firemního účtu. Pak musel svědek auto leasingové společnosti vrátit. Uvedené Volvo předtím užíval pan M. H.. To je člověk, s nímž svědka seznámil pan T.. Vozidlo mu tedy předal přímo pan H. a řekl mu, že to bude muset řešit přes pana Z., aby to řešil přes firmu TxxxY. V tom vozidle jezdil rok až rok a půl. Výši leasingové splátky nezná. Leasingovou smlouvu podepisoval. Ta smlouva byla v češtině, bylo tam napsáno TxxxY a Volvo. Svědek nikdy žádné převody z účtu spol. TxxxY a CxxxP s.r.o. na účty jiných společností či na svůj osobní účet neprováděl, ani to neumí. V souvislosti se spol. VxxxA na finančním úřadu nikdy nebyl ani podepisovat, ani ověřovat nějaké listiny. Činnost spol. VxxxA chtěl ukončit a to z důvodu, že si chtěl požádat o sociální dávky, a protože pan Z. mu řekl, že tato společnost už nefunguje. Prosil pana Z., ať tu společnost zruší. On mu slíboval, že to nějak vymyslí a vyřeší. V přípravném řízení svědek předložil taktéž platební kartu Fio Banky na vlastní jméno.

13. **Svědék A. D.** při svém výslechu v hlavním líčení provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení konstatoval, že obžalované nikdy neviděl a nezná je. Nemá žádnou společnost a nikdy nebyl v ČR. Neví, kdo zneužil jeho údaje. Pracuje již 20 let pro xxx jako xxx. Neví, že je evidovaným vlastníkem spol. VxxxP a neví, že bych byl vlastníkem i jiných společností v ČR. Nikdy osobní doklady neztratil. Má občanský průkaz a pracovní průkaz. Cestovní pas nemá. Doklady má u sebe. Číslo OP je XXX, platnost od 18. 9. 2017 do 17. 9. 2027. OP vydala Policie Miercurea Ciuc. Starý OP předal policii při výměně průkazu. Doklad o tom nemá. Doklad totožnosti nikdy nikomu nepůjčoval.
14. **Svědék J. B.** vypověděl, že v roce 2013 na něj byla napsána společnost DxxxP s.r.o. a bylo domluveno, že veškeré zastupování bude mít na starosti pan T. Finanční transakce dělal jako účetní pan Z.. O fungování společnosti ví to, že dělala vývoz dřeva na Ukrajinu. Pak se společnost v roce 2014 přepsala na pana Z., protože už ji svědek nechtěl mít. K dotazům pak svědek upřesnil, že byl jednatelem a majitelem společnosti DxxxP a dal plnou moc panu T.. Svědek chtěl mít společnost na vývoz dřeva, ale neměl potřebné styky. Činnost chtěl vykonávat, ale vedli to známí, kteří se o to starali. Společnost měl na starosti pan Z. (pozn.soudu: původně uváděno příjmení Z., což v průběhu výslechu svědek upřesnil na příjmení Z.). Potkali se v xxx u pana M., což je kamarád svědka, který ho s panem Z. seznámil. V xxx zakládali účet na společnost s T. a Z.. Na co společnost do té doby měla živnostenské oprávnění, to si nepamatuje. Při převodu společnosti byli i pánové T. a Z.. Na začátku, při převodu společnosti, měl představu o tom, že bude spolupracovat s panem Z. a s panem T.. Svářecí práce měl mít na starosti svědek, ale pod hlavičkou společnosti DxxxP s.r.o. takové práce nevykonával, nikomu nefaktoval. T. chtěl, jestli mu firmu přepíše, tak mu dal plnou moc. Firmu pak zastupoval z toho důvodu, že svědek měl v tu dobu rozdělanou jinou práci. Dělal na živnost, byl OSVČ. Za společnost DxxxP faktoval účetní. Vozili dřevo a různé materiály, a to na Slovensko a po Čechách. Doklady pod hlavičkou společnosti DxxxP s.r.o. svědek nevystavoval, ani nepodepisoval faktury a doklady. Daňové priznání za tu společnost nepodával, to dělal účetní. Žádné daňové priznání společnosti DxxxP s.r.o. za dobu svého jednateleství nikdy neviděl. T. měl firmu půjčenou, tak byl zavázaný k tomu, že tam všechno bude dělat. Za společnost svědek daně neodváděl, neplatil žádné náklady, společnost neměla žádné zaměstnance. Majetek taky neměla, tzn. ani motorová vozidla, ani nemovitosti. Aby mohli provádět přepravu, tak si na to najímali auta. Za převod obchodního podílu ve společnosti zaplatil 200 000 Kč v hotovosti. Komu, to si už nepamatuje. Pan Z. k zastupování společnosti od svědka žádnou plnou moc neměl. Měl jí

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

jen T.. V souvislosti se svým jednatelstvím svědek žádnou odměnu neobdržel. Pokud jde o provize z obchodů provozovaných společností DxxxP s.r.o., tak vždycky sem tam něco bylo, v hotovosti, a to od T.a. Dispoziční právo k účtu společnosti DxxxP s.r.o. měl, ale aby se mohly transakce provádět, tak to bylo předělané na mobilní telefon T.a a svědek už pak neměl právo s účtem disponovat. S účtem společnosti DxxxP mohl disponovat pan T.. Pohyby peněz na účtu svědek nesledoval. Na začátku měl přístup 14 dní nebo 3 týdny, tak z účtu jednou vybral 200 euro. Žádné peníze tam nevrátil. Tržby svědek neviděl. Účetní doklady a pokladní knihu společnosti, rozvahu či bilanci, jak si společnost stojí za jeho působení, také neviděl. Při převodu společnosti žádné účetní doklady nepřevzal. Vše si vzal účetní. Kdo je účetním, který si vzal účetnictví za období před působením svědka ve společnosti DxxxP s.r.o., neví, protože to všechno měl na starosti Z.. Datová schránka pro společnost se vyřizovala v Jihlavě, přístup do ní měl pan Z.. Když to spolu vyřizovali, tak si vzal přístupové údaje. Kdy došlo k převodu společnosti z jeho osoby na pana Z. a kdo převod zajistil, si už svědek nepamatuje. Obchodní podíl prodal za 200 000 Kč. Bylo mu zapláceno v hotovosti nebo převodem. Kým, to neví. Peníze použil pro svoji potřebu, protože měl krizi. Zda společnost měla dluhy v době, kdy jí převáděl, svědek neví, ani neví, zda měla nějaké nevymožené pohledávky. U předání účetnictví nebyl. Společnost VxxxP nezná, nikdy s tou společností neobchodoval. Slovenská společnost VxxxA mu nic neříká. Kromě pana Z. z obžalovaných nikdy nikoho neviděl. Za společnost DxxxP s.r.o. žádné mezinárodní nákladní listy nevystavoval. Svědkovi byly předloženy opisy mezinárodních nákladních listů zajištěných při domovní prohlídce u pana Z., které jsou založeny v příloze č. 14, týkající se přepravce - společnosti DMF Group s.r.o. K tomu svědek uvedl, že tyto doklady nikdy neviděl, jenom na policii, sám je nikdy nepotvrzoval. Razítkem společnosti DxxxP nikdy nedisponoval, ani ho nenechal vyhotovit. Zboží k přepravě za DxxxP nepřebíral. Z. mu neřekl, kdo přepravní mezinárodní listy vyhotovoval. Zda přeprava byla skutečně realizována, na to se ho neptal. Není mu známo nic o tom, že společnost DxxxP prováděla přepravu pneumatik od společnosti VxxxP do společnosti VxxxA. Po dobu, co jsem byl jednatelem, žádné finanční prostředky v souvislosti s činností společnosti od nikoho neobdržel.

15. Se souhlasem stran byly u hlavního líčení přečteny výpovědi svědkyň J. H. a M. U. z přípravného řízení. **Svědkyň J. H.** uvedla, že od října roku 2015 zpracovávala účetnictví pro společnost VxxxP s.r.o. Její práce začala zpracováním účetních dokladů za září roku 2015. Jako první ji oslovil obžalovaný P. B., ale následně se viděla i s oběma jednatelem. J. K. jí dal na sebe e-mailovou adresu, posílal jí podklady pro Intrastat. Účetní doklady jí předával po telefonické dohodě osobně J. K. nebo P. B.. Předchozí účetnictví společnosti jí nikdy nebylo předáno. Obžalovaný B. jí k tomu řekl, že má problémy se svou bývalou účetní, a proto chtěl, aby pro něj začala pracovat od začátku nového roku, protože v průběhu roku se účetnictví špatně předává. Protože bývalá účetní s ním měla přestat komunikovat, z tohoto důvodu tedy už pro něj zpracovávala podání příznání za září roku 2015.
16. **Svědkyň M. U.** vypověděla, že ji oslovil obžalovaný P. B. a na základě jeho žádosti vedla účetnictví pro společnost VxxxP s.r.o. Asi před šesti nebo sedmi lety vedla účetnictví obžalovanému B. jako fyzické osobě. Firma neměla zaměstnance, takže vedla knihu faktur vydaných a přijatých, pokladnu, bankovní výpisy a zpracovávala a podávala daňová příznání podle dodaných dokladů a podkladů. Podklady jí předával P. B. nebo J. K., a to buď osobně, nebo jí dokumenty nechali v kanceláři nebo ve schránce. V roce 2013 nebo 2014 vedla účetnictví asi 30 firem, v roce 2015 se začala léčit, protože u ní došlo ke kolapsu. K předloženým fakturám firmy VxxxP s.r.o. pro společnost VxxxA s.r.o. sdělila, že jí je předložil buď P. B., nebo J. K.. Tyto doklady normálně zaúčtovala. Doklady jí předkládali v originálech. Totéž se týká mezinárodních nákladních listů. Ví, že společnost VxxxP s.r.o. nakupovala a prodávala pneumatiky. Pro společnost

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

HxxxT s.r.o. nevykonávala žádnou činnost, neumí si vysvětlit, proč je na příznání k DPH této společnosti za březen a květen její jméno. L. S. ani L. Z. nezná.

17. Pokud soud hodnotil výpovědi svědků z hlediska jejich věrohodnosti, lze konstatovat, že soud u žádného ze svědků neměl důvod pochybovat o jejich pravdivosti. Výpovědi všech slyšených svědků zcela korespondují s ostatními okolnostmi zjištěnými na základě jiných důkazů. Pokud byla obhajobou napadána věrohodnost svědka L. z důvodu, že při výpovědi před správcem daně měl uvést jiné skutečnosti, pak soud musí poukázat na to, že výpovědi učiněné před jiným orgánem nejsou způsobilé k jejich využití v trestním řízení. Kromě toho svědek L. sám při své výpovědi před soudem připustil, že při výpovědi u finančního úřadu nemluvil pravdu a náležitě vysvětlil, z jakých důvodů je vyloučeno, aby prováděl přepravu pneumatik na Slovensko v takovém rozsahu, jak o tom vypovídají předmětné mezinárodní nákladní listy. Z výpovědi svědka B. i T. pak nesporně vyplynulo, že společnost DxxxP rovněž žádnou přepravu pneumatik neprováděla. Pokud se jedná o výpovědi svědka K. ho lze poukázat na to, že jeho výpověď koresponduje s listinnými důkazy svědčími o tom, že byl osobou, která (podle jeho slov na žádost obžalovaného Z.) na účet společnosti VxxxA s.r.o. ve Sberbance na Slovensku opakovaně vkládala finanční prostředky. V případě výpovědi svědků B. a B. lze konstatovat, že tyto byly poněkud poznamenány jazykovou bariérou (kterou se však podařilo odstranit díky preventivnímu opatření slovenské prokuratury, která sama zajistila tlumočnicki do maďarského jazyka), každopádně soud výpovědi těchto svědků hodnotí jako velmi spontánní a s ohledem na nepřehlédnutelný nižší intelekt obou svědků jako projev prostý jakékoliv fabulace. Bylo možné naznat, že tyto osoby jsou skutečně ideálním vzorkem pro postavení tzv. „bílého koně“. Kromě toho soud musí poznamenat, že je zcela nepředstavitelné, že by v možnostech a schopnostech osob jako je F.B. či A.B. byla realizace obchodů v hodnotě řádově ve statisících až miliónech korun, v případě A.B. pak dokonce v podobě řízení společnosti na území cizího státu.

18. Soud dále provedl řadu listinných důkazů shromážděných v přípravném řízení, ale i během řízení před soudem. Jako zcela zásadní se ukázaly výsledky domovní prohlídky provedené dne 8. 1. 2015 na adrese xxx xxx, v rodinném domě užívaném obžalovaným L. Z.. Prohlídka proběhla na základě příkazu Obvodního soudu pro Prahu 8 sp.zn. 4 Nt 1543/2014 ze dne 30. 12. 2014. V rámci uvedené domovní prohlídky bylo zajištěno značné množství výpočetní techniky, ke které byl následně Ing Michaelem Trezzi zpracován znalecký posudek z oboru kybernetiky. Výsledkem posudku bylo zjištění datového obsahu v zajištěné technice, přičemž veškeré dokumenty byly zpřístupněny orgánům činným v trestním řízení a zálohovány na pevném disku. Pro posouzení projednávané trestné činnosti pak byly podstatné data zajištěna ze stolního počítače inv.č. DM0021 - stopa HB č. 1, uložená v adresáři: D:\DATA\HB\1\Vyber\Users\L.\Documents. Z protokolu o provedení domovní prohlídky a dokumentace zajištěné v jeho počítači vyplývá, že v bydlíšti obžalovaného Z. byly mimo jiné zajištěny účetní dokumenty společnosti VxxxP s.r.o., a to faktury vystavené pro odběratele VxxxA s.r.o. a BxxxN sp. za dodání pneumatik a objednávky k těmto fakturám. Také byly zajištěny mezinárodní nákladní listy s razítkem dopravce T. L., IČ xxx, se sídlem K.V. xxx, xxx a mezinárodní nákladní listy s razítkem dopravce DxxxP s.r.o.. IČ xxx, se sídlem xxx xxx. Dále byla nalezena celá řada razítek, včetně razítek společností VxxxA a BxxxN. Zajištěny byly také vytištěné platební příkazy banky Sberbank Slovensko k platbám z účtu spol. VxxxA s.r.o. č. xxx/3100 na účet č. xxx/8330 společnosti VxxxP s.r.o. vedeného u Fio banky, a.s., a to v řádu desítek tisíc euro a dále pokladní doklady banky Sberbank Slovensko o vkladech na účet spol. VxxxA s.r.o. č. xxx/3100, opět v řádu desítek tisíc euro, přičemž vklady prováděl dle těchto dokladů obžalovaný Z., F. B. či M. K.. Zajištěny byly i další dokumenty, ze kterých lze dovozovat, že obžalovaný Z. v rozhodném období ovládal společnosti VxxxA, BxxxN, DxxxP, TxxxY i CxxxP, konkrétně pak originál potvrzení o zápisu F. B. jednatelem spol. VxxxA, originál generální plné moci F. B. pro L. Z. k zastupování spol. VxxxA a generální plná moc spol. BxxxN sp. zastoupené A. B. pro L. Z., doklady k bankovním účtům F. B. a spol. TxxxY, notářské zápisy

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

k jednatelství F. B. u spol. TxxxY a CxxxP, dohoda o elektronickém doručování Daňového úřadu v Bratislavě za spol. VxxxA a další komunikace s úřadem, výpisy z účtu spol. VxxxA, e-mail z adresy xxx od Finanční správy, souhrnné výkazy daně z přidané hodnoty spol. VxxxA za období říjen až prosinec 2013, faktury spol. DxxxP na spol. CxxxP a obráceně, příjmové a platební doklady spol. DxxxP, faktura pro spol. VxxxA za služby virtuálního sídla či fotokopie OP F. B.. K údajnému obchodu s pneumatikami pak byly v počítači obžalovaného Z. zajištěny další dokumenty, které ilustrují, jak fungovalo vytváření zdánlivého obchodu. Kromě faktur vystavených společnostmi VxxxP s.r.o. pro odběratele VxxxA s.r.o. a BxxxN sp. se jedná se zejména o objednávky spol. VxxxA pro spol. VxxxP, seznamy pneumatik k jednotlivým fakturám, tabulky s obsahem čísel faktur, částek k úhradě, datem úhrad a měnovým kurzem. Námitky obhajoby týkající se procesní použitelnosti výsledků provedené domovní prohlídky, která byla vykonána v rámci jiného trestního řízení, týkajícího se obž. Z., soud zcela odmítá. Dle ustálené judikatury není procesní použitelnost takového důkazu nijak vyloučeno a jedná se o běžnou soudní praxi.

19. Z protokolu o sledování osob a věcí, konkrétně e-mailových schránek xxx a xxx, realizovaného na základě příkazu soudce Obvodního soudu pro Prahu 8 sp.zn. 4Nt 3021/2016 a zajištěné e-mailové komunikace bylo zjištěno propojení spol. VxxxP, HxxxT a VxxxA. Zboží z objednávek učiněných J. K. za spol. VxxxP, např. ze dne 8. 10. a 22.10 2014, měl přebírat obžalovaný S.. Bylo také zjištěno, že obž. K. z adresy xxx, řeší obchodní záležitosti jak spol. VxxxP, tak spol. HxxxT. Z adresy xxx pak byly na adresu xxx po skončení měsíce odesílány faktury spol. VxxxP spolu se seznamy pneumatik prodaných v daném měsíci (emaily ze dnů 11. 10. 2014 a 28. 10. 2014).
20. Z protokolů o záznamu telekomunikačního provozu, realizovaných na základě příkazu soudce OS pro Prahu 8 sp.zn. 4Nt 8079/2016 a přepisů telekomunikačních záznamů zájmových hovorů uživatelů J. K., P.a B. a L. S., bylo zjištěno, že všichni tři byli ve vzájemném telefonním kontaktu. J. K. přijímal objednávky pneumatik od zákazníků, např. hovor ze dne 10. 11. 2016 z 11:53:30 hod. a vedl přehled objednaných a prodaných pneumatik např. hovor ze dne 11. 11. 2016 z 12:00:32 hod.. L. S. jezdil do SRN pro pneumatiky, které skladoval v Xxx 530 a odtud je předával k expedici společnosti Direct Parcel Distribution CZ s.r.o.- např. hovor ze dne 10. 11. 2016 z 11:48:18 hod. nebo je vydával zákazníkům, kteří si pro ně osobně přijeli- např. hovor ze dne 14. 11. 2016 z 09:07:36 hod. Obžalovaní P. B. a J. K. jako jediní měli přístup na internetový srovnávač cen heureka.cz, kde mohli stanovit cenu za prodej pneumatik -viz hovor ze dne 14. 11. 2016 z 18:36:11 hod. P. B. dále s Jaroslavem S.em i podrobně probíral fungování obchodu -např. hovor ze dne 15. 11. 2016 z 18:01:38 hod.
21. Soud měl dále k dispozici bankovní informace a výpisy ze všech, i zahraničních účtů náležejícím spol. VxxxP, HxxxT, VxxxA a BxxxN. Bankovní informace k účtu spol. VxxxA u Sberbank Slovensko byly získány cestou právní pomoci. P. B. J. K. měli dispoziční práva k účtům č. xxx v měně CZK a č. xxx/8330 v měně EUR vedených u Fio Banky a.s. na jméno společnosti VxxxP s.r.o. Obžalovaní s těmito účty disponovali, oba měli rovněž tak přístupové právo k účtu č. xxx společnosti VxxxP s.r.o. vedeného u Ostssachsische Sparkasse Dresden, přičemž z tohoto účtu byl hrazen nákup pneumatik od zahraničních dodavatelů. L. S. pod hlavičkou firmy HxxxT prodával pneumatiky a platby za tyto pneumatiky byly připisovány na účet č. xxx/2010 vedený u Fio Bank a.s. Jediným disponentem tohoto účtu byl L. S., který většinu peněžních prostředků na tomto účtu vybral v hotovosti. Za období od 18. 6. 2013 do 18. 11. 2014 takto vybral 32.444.000 Kč a v období od 26. 11. 2014 do 15. 1. 2015 vybral 2.485.847 Kč. Z tohoto účtu obžalovaný uhradil jen několik plateb společnosti VxxxP, které odpovídají fakturaci společnosti VxxxP vůči společnosti HxxxT a byly společností VxxxP řádně deklarovány jako zdanitelné plnění. Jiné náklady na nákup pneumatik však na účtu evidovány nejsou, pouze náklady za internetový srovnávač cen, reklamu a dopravu. Přijaté platby na účtu společnosti HxxxT s.r.o. za období květen 2013 až říjen 2014 pak odpovídají objemu zboží, jehož vývoz deklarovala VxxxP s.r.o. pro společnost VxxxA s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

Společnost VxxxP s.r.o. totiž deklarovala za období květen 2013 až říjen 2014 vývoz ve výši 25.678.488 Kč. S připočtením DPH 21% se jedná o částku 31.970.970 Kč. Za stejné období byla na účet společnosti HxxxT s.r.o. připsána částka 31.157.756 Kč. Jak je zřejmé z dalších zajištěných listin, obžalovaný Z., resp. svědci B. a K. vložili v hotovosti na účet spol. VxxxA č. xxx/3100 v období 24. 9. 2013 do 20. 11. 2014 celkem 1.282.820,82 Eur (K tomu nutno poukázat na to, že v roce 2014 měla být společnost VxxxA s.r.o. díky jednání obž. Z. součástí dalšího řetězce předstírajícího zdanitelné plnění, což bude rozvedeno níže). Po provedených vkladech v hotovosti byly následně provedeny úhrady faktur společnosti VxxxP na účet č. xxx/8330, a to v celkové výši 966.469,41 Eur. Po odečtení 21% DPH (vybráno v hotovosti 32.444.000 Kč z účtu HxxxT s.r.o. od toho odečteno 21% DPH, zůstává 26.813.223 Kč) se objem vybraných peněžních prostředků z účtu společnosti HxxxT s.r.o. víceméně shoduje s objemem prostředků (966.469,41 Eur-dle souhrnných hlášení přepočten na 25.678.488 Kč) zaslanych na účet společnosti VxxxP s.r.o. (jenž byly předtím postupně vkládány na účet společnosti VxxxA s.r.o.). Analýzou účtu HxxxT č. xxx/2010 tedy bylo prokázáno, že společností nebyly v období 5/2013-12/2014 nakupovány pneumatiky, které byly touto společností prodávány. Za 20 měsíců proběhlo na účtu cca 4.500 transakcí, přičemž z toho se za nákup zboží dá teoreticky považovat sedm plateb pro spol. VxxxP. Kdyby se v těchto sedmi případech jednalo o jediné reálné nákupy zboží, byla by spol. HxxxT zcela fenomenálně úspěšnou, neboť náklady by byly nepoměrně nižší než zisk (např. dne 19. 6. 2013 zaplatil HxxxT Vixe 84.000 Kč, přičemž v období do další platby měl zisk z prodeje dle výpisu z účtu cca 500.000 Kč, od platby z 3. 7. 2013 - 109.482 Kč, do platby 24. 7. 2013 byl pak zisk 650.000 Kč atd.). Navíc poslední taková platba byla uskutečněna dne 17. 3. 2014 a prodeje pneumatik a zisky z prodeje pokračovaly dál. Pokud obhajoba brojí tím, že hotovostní výběry z bankovního účtu spol. HxxxT nekorespondují s hotovostními vklady na bankovní účet spol. VxxxA, a to ani časově ani v objemu hotovosti, musí soud konstatovat, že v celkovém objemu v předmětném časovém rozpětí (a to i v dílčích časových úsecích) jsou hodnoty natolik se přibližující, že soud tyto skutečnosti nemůže považovat na náhodnou shodu okolností. Je naprosto přirozené, že pachatelé trestné činnosti postupují tak, aby jednotlivé souvislosti (natož pak ty, které jsou evidovány) nebyly na první pohled zřejmé. Ze způsobu výběrů obžalovaného S. je zřejmé, že hotovost vybíral postupně v zaokrouhlených částkách (nejčastěji po 400.000 Kč) tak, aby nemohly odpovídat částkám fakturovaným za fiktivně vyvezené zboží. Pokud se jedná o poznatky získané z účtu společnosti BxxxN sp. xxx z výpisu z účtu č. xxx vyplývá, že na účet přicházely platby od spol. TxxxY, které byly následně poukazované na základě fakturace účet spol. VxxxP č. xxx/8330, a to v odpovídající výši (např. dne 7. 1. 2015 byla na účet připsána částka 19.000 EUR od spol. TxxxY a dne 11. 1. 2015 na účet spol. VxxxP odešlo z účtu 18.422,63 EUR, kdy platba byla označena INVOICE 2014905). Uvedená faktura č. 2014905 od spol. VxxxP pro spol. BxxxN ze dne 5. 11. 2014 byla mimo jiné nalezena při domovní prohlídce u obžalovaného Z.. I z dalších věcí při prohlídce zajištěných, např. dokladů k bankovním účtům spol. TxxxY a z výpovědi svědka B., je zřejmé, že spol. TxxxY a operace na účtu spol. BxxxN ovládal obžalovaný Z.. Další platby pak proběhly podle stejného vzorce následovně. Dne 5. 2. 2015 zaslala TxxxY 28.000 EUR a spol. VxxxP bylo poukázáno dne 6. 2. 2015 postupně 5.950,30 EUR (faktura č. 2014912), 13.218,53 EUR (faktura č. 2014955) a 8.917,68 (faktura č. 2014990). Dne 11. 6. 2015 zaslala TxxxY na účet BxxxN 17.000 EUR a spol. VxxxP bylo následně odesláno dne 15. 6. 2015 13.395,14 EUR (faktura č. 2014928) a 3.473,54 EUR (faktura č. 2014927). Konečně dne 10. 7. 2015 připsala TxxxY na účet BxxxN částku 16.000 EUR a na účet Vixy bylo dne 24. 7. 2015 z účtu BxxxN zasláno 9.376,81 EUR (faktura č. 2014941) a 6.668,48 EUR (faktura č. 2014971).

22. V přípravném řízení byli ke společnostem VxxxP, HxxxT a VxxxA získány podrobné informace z finančních úřadů, v případě spol. VxxxA cestou právní pomoci ze Slovenska. Ke společnosti VxxxA s.r.o. tak bylo zjištěno toliko to, že subjekt byl registrován k dani z příjmů právnických osob od 12. 7. 2011 a k DPH od 1. 8. 2011 a k dani ze závislé činnosti od 2. 4. 2012. Daňová kontrola

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

nebyla provedena. Za 4. čtvrtletí roku 2013 podával příznání k DPH F. B., přičemž celkově za toto čtvrtletí společnost vykázala dodání zboží a služeb osvobozených od daně v částce 305.144 EUR.

23. Ve vztahu ke spol. HxxxT byla předmětem dokazování daňová příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2013 až listopad 2014, včetně souhrnných hlášení, z nichž vyplývá, že tato daňová příznání jsou v hrubém nepoměru s poznatky získanými z bankovního výpisu účtu společnosti HxxxT i výpisů doručovaných zásilek. V daňovém příznání za měsíc květen 2013 na řádku 1 příznání k DPH (dodání zboží s místem plnění v tuzemsku) deklaruje hodnotu 0 Kč, ačkoliv za měsíc květen byly na účet společnosti HxxxT příznány platby v celkové výši 647.217,44 Kč, za měsíc červen 2013 byly připsány platby v celkové výši 731.463 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 149.219 Kč a daň 31.336 Kč, za měsíc červenec 2013 byly připsány platby v celkové výši 1.073.913,15 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 116.336 Kč a daň 24.431 Kč, za měsíc srpen 2013 byly připsány platby v celkové výši 1.039.820 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 91.627 Kč a daň 19.242 Kč, za měsíc září 2013 byly připsány platby v celkové výši 2.135.809 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 53.906 Kč a daň 11.324 Kč, za měsíc říjen 2013 byly připsány platby v celkové výši 3.072.849 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 150.962 Kč a daň 31.702 Kč, za měsíc listopad 2013 byly připsány platby v celkové výši 2.215.110 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 78.028 Kč a daň 16.391 Kč, za měsíc prosinec 2013 byly připsány platby v celkové výši 2.076.327 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 98.150 Kč a daň 20.612 Kč, za měsíc leden 2014 byly připsány platby v celkové výši 1.496.089 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 42.600 Kč a daň 8.946 Kč, za měsíc únor 2014 byly připsány platby v celkové výši 979.898 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 27.040 Kč a daň 5.678 Kč, za měsíc březen 2014 byly připsány platby v celkové výši 1.645.802 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 48.138 Kč a daň 10.112 Kč, za měsíc duben 2014 byly připsány platby v celkové výši 1.438.389 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 19.999 Kč a daň 4.201 Kč, za měsíc květen 2014 byly připsány platby v celkové výši 1.078.819 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 23.908 Kč a daň 5.022 Kč, za měsíc červen 2014 byly připsány platby v celkové výši 1.355.476 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 31.613 Kč a daň 6.641 Kč, za měsíc červenec 2014 byly připsány platby v celkové výši 1.392.846 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 18.528 Kč a daň 3.892 Kč, za měsíc srpen 2014 byly připsány platby v celkové výši 1.754.386 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 40.200 Kč a daň 8.442 Kč, za měsíc září 2014 byly připsány platby v celkové výši 2.399.194 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 61.320 Kč a daň 12.877 Kč, za měsíc říjen 2014 byly připsány platby v celkové výši 4.624.349 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 41.320 Kč a daň 8.680 Kč, za měsíc listopad 2014 byly připsány platby v celkové výši 4.419.809 Kč, ale v daňovém příznání byl uveden základ daně 21.320 Kč a daň 4.470 Kč, a za měsíc prosinec 2014 již společnost daňové příznání nepodala, ač na její účet byly za tento měsíc připsány platby v celkové výši 1.043.912 Kč.

24. Ke spol. VxxxP s.r.o. měl soud od správce daně k dispozici příznání k dani z přidané hodnoty, včetně souhrnných a kontrolních hlášení za období od února 2013 do dubna 2016 a přehledu údajů z daňových příznání za uvedená období. Z těchto listin bylo zjištěno, že obžalovaný P. B. podal Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 8 za společnost VxxxP s.r.o. i níže specifikovaná daňová příznání k DPH a souhrnná hlášení k těmto příznáním: příznání ze dne 25. 6. 2013 za měsíc květen 2013, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 1, řádku 1 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 768.494 Kč, příznání ze dne 26. 7. 2013 za měsíc červen 2013, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 1, řádku 15 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 436.967 Kč, příznání ze dne 27. 8. 2013 za měsíc červenec 2013, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 6 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 558.257 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

příznání ze dne 2. 10. 2013 za měsíc srpen 2013, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 4 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 507.257 Kč,

příznání ze dne 1. 11. 2013 za měsíc září 2013, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 4 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.700.820 Kč,

příznání ze dne 25. 11. 2013 za měsíc říjen 2013, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 4 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 2.566.569 Kč,

příznání ze dne 30. 12. 2013 za měsíc listopad 2013, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 9 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.627.958 Kč,

příznání ze dne 3. 2. 2014 za měsíc prosinec 2013, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 1, řádku 11 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.315.204 Kč,

příznání ze dne 26. 2. 2014 za měsíc leden 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 1, řádku 17 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.478.338 Kč,

příznání ze dne 24. 3. 2014 za měsíc únor 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 1, řádku 17 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 542.892 Kč,

příznání ze dne 27. 5. 2014 za měsíc březen 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 4, řádku 1 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.632.846 Kč,

příznání ze dne 27. 5. 2014 za měsíc duben 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 18 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.079.179 Kč,

příznání ze dne 24. 7. 2014 za měsíc červen 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 9 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.159.797 Kč,

příznání ze dne 27. 8. 2014 za měsíc červenec 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 16 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.362.056 Kč,

příznání ze dne 30. 9. 2014 za měsíc srpen 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 1 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 868.701 Kč,

příznání ze dne 29. 10. 2014 za měsíc září 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 2, řádku 5 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 2.623.016 Kč,

příznání ze dne 25. 11. 2014 za měsíc říjen 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 4, řádku 1 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 4.586.187 Kč,

příznání ze dne 31. 12. 2014 měsíc listopad 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 1, řádku 1 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 1.577.677 Kč,

příznání ze dne 2. 2. 2015 za měsíc prosinec 2014, kdy na řádku 20 daňového příznání a na straně 1, řádku 1 souhrnného hlášení vykázal dodání zboží do jiného členského státu ve výši 402.715 Kč.

Dále bylo z těchto daňových příznání ve spojení s evidencí pro účely DPH zjištěno, že jako předmět zdanitelného plnění byly vykazovány i obchody mezi společností VxxxP jako dodavatelem a HxxxT jakožto odběratelem. Stalo se tak toliko v několika případech, a to ve zdaňovacím období měsíce května 2013, kdy je vykazováno plnění ze dnů 14. 5. a 31. 5. 2013 v celkové výši 159.913,18 Kč s odvodem DPH ve výši 35.581,77, ve zdaňovacím období měsíce června 2013 ze dnů 15. 6. a

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

30. 6. 2013 v celkové výši 117.472 Kč s odvodem DPH ve výši 24.669,12 Kč, ve zdaňovacím období měsíce července 2013 ze dne 16. 7. 2013 ve výši 105.760 Kč s odvodem DPH ve výši 27.836,69 Kč, ve zdaňovacím období měsíce srpna 2013 ze dne 29. 8. 2013 ve výši 51.931 Kč s odvodem DPH ve výši 10.909 Kč, ve zdaňovacím období měsíce října 2013 ze dne 29. 10. 2013 ve výši 64.730 Kč s odvodem DPH ve výši 13.593,30 Kč a ve zdaňovacím období měsíce listopadu 2013, kdy je vykazováno plnění ze dne 16. 11. 2013 ve výši 35.468,26 Kč s odvodem DPH ve výši 7.450,74 Kč. Tato deklarovaná plnění pak korespondují i s fakturací společnosti HxxxT založenou ve spisovém materiálu na č.l. 3256 a násl. Rozsah těchto plnění však absolutně nepokrývá rozsah prodejů pneumatik ze strany společnosti HxxxT, svědčí jen o tom, že ve shora vymezeném období v několika případech byly pneumatiky řádně prodány společnosti HxxxT a toto plnění bylo řádně zdaněno, vedle toho však paralelně v mnohem větším rozsahu běžel obchod nedaněný. Ze shromážděných faktur vystavených společnostmi VxxxP s.r.o. jako dodavatelem společností VxxxA s.r.o. a BxxxN sp.z o.o. jako odběratelům bylo zjištěno jednak to, že tyto účetní doklady podepisoval obžalovaný K., jednak to, že plnění právě z těchto faktur bylo v souhrnných hlášeních, daňových přiznáních a v evidenci pro účely DPH společnosti VxxxP deklarováno jako dodání zboží do jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně. Při porovnání těchto faktur s objednávkami pneumatik, které učinili koncoví zákazníci v ČR a fakturami spol. HxxxT těmto koncovým zákazníkům (které se v určitém množství podařilo policejnímu orgánu opatřit), bylo zjištěno, že společnost HxxxT prodávala přesně ty pneumatiky, které jsou uvedeny na fakturách společnosti VxxxP pro společnost VxxxA, popř. pro společnost BxxxN. Pořadí pneumatik na fakturách společnosti VxxxP odpovídá pořadí, v jakém je společnost HxxxT prodávala koncovým zákazníkům. Datum vystavení faktury společnosti VxxxP s.r.o. pro společnost VxxxA, popř. BxxxN, má vždy stejné nebo pozdější datum, jako poslední faktura firmy HxxxT s.r.o. za dané období.

25. Soud provedl dokazování také protokoly o zahájení daňové kontroly u spol. VxxxP s.r.o. ze dne 23. 5. 2016, doloženou evidencí pro účely DPH spol. VxxxP s.r.o., včetně faktur pro spol. VxxxA, mezinárodních nákladních listů a některých objednávek spol. VxxxA za období května 2013 – prosince 2014. Při porovnání dokumentů, které společnost VxxxP s.r.o. předložila správci daně, bylo zjištěno, že se jedná o shodné dokumenty, které byly zajištěny policejním orgánem při domovní prohlídce u L. Z.. V rámci řízení před soudem pak doložil Finanční úřad pro Plzeňský kraj zprávu o daňové kontrole spol. VxxxP s.r.o. a dodatečné platební výměry na DPH za období květen 2013 až prosinec 2013 a srpen 2014 až prosinec 2014 a navazující dokumenty, konkrétně výkaz nedoplatků, exekuční příkazy včetně doručenek, výzvu k podání prohlášení o majetku, místní šetření FÚ v aktuálním sídle spol. VxxxP s.r.o. a rozhodnutí FÚ Plzeň o nespolehlivém plátcí. Soud jako důkaz provedl dokazování účetními doklady spol. VxxxP s.r.o. předloženými FÚ pro Plzeňský kraj (8 ks šanonů nazvaných: VxxxP 2014 DFZ 1-505, VxxxP 2014 DF 506–977, VxxxP 2014 978-1148, VxxxP 2014 FV 1149-1532, VxxxP 2014 DF 1533-1843, VxxxP 2014 DF 1844-2151, VxxxP 2014 DF 2152–2454 a účetní doklady obsažené ve žlutých plastových deskách).
26. Šetřením ke společnosti DxxxP s.r.o., která měla v době od 15. 05. 2013 do 20. 12. 2013 zajišťovat přepravu pneumatik od společnosti VxxxP s.r.o. pro společnost VxxxA s.r.o. bylo zjištěno, že jejím jednatelem byl v rozhodné době svědek J. B., sídlo společnosti se mělo nacházet na adrese Xxx, xxx, přičemž na uvedené adrese se nachází třináctipatrový obytný dům. Společnost DxxxP s.r.o. zde nemá označen žádný zvonek, ani domovní schránku. V registru vozidel na tuto společnost nebyla a ani nejsou registrována žádná vozidla.
27. Společnost Direct Parcel Distribution CZ s.r.o. (DPD), poskytla seznam zásilek odeslaných za rok 2014 společností VxxxP s.r.o. (za rok 2013 DPD CZ neregistruje žádnou zásilku). Jedná se

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.



přibližně 300 zakázek, které měly být nakládány na adrese Xxx. Nemovitost na této adrese patří obžalovanému S., kde se nachází garáž, ze které byly odbavovány zásilky spol. HxxxT. DPD poskytla také seznam zásilek odeslaných spol. HxxxT, přičemž zde se jedná o řádově o 7.000 zakázek v rozmezí května 2013 a dubna 2015. Při porovnání seznamu doručovaných zásilek společností HxxxT a jejími bankovními výpisy a příznámi k DPH vyplývá, že tyto jsou v hrubém nepoměru. Přijaté platby na účtu společnosti odpovídají počtu doručovaných zásilek, údaje uvedené v daňových příznámi jsou však silně podhodnoceny a neodrážejí realitu. Pro úplnost je třeba uvést, že z výpisu z účtu spol. VxxxP, vedeného v EUR (č. účtu: xxx/8330), bylo zjištěno, že společnost i v roce 2013 hradila dopravu prostřednictvím spol. DPD, avšak jedná se o platby výhradně slovenské pobočce DPD za zásilky reálným koncovým zákazníkům na Slovensku. Z toho důvodu nemohla DPD CZ vykázat za rok 2013 žádnou zásilku.

28. Ze sdělení PSSZ ke společnosti VxxxP s.r.o. bylo zjištěno, že společnost nebyla evidována jako zaměstnavatel. Dle výpisu z obchodního rejstříku byli od 4. 2. 2013 jednatelem společnosti VxxxP s.r.o. (dříve Houlefort Group s.r.o.) P. B. a J. K.. Dne 3. 11. 2016 se na základě rozhodnutí valné hromady jediným jednatelem uvedené společnosti stal A. D., nar. xxx, přičemž ze sbírky listin je patrné, že k uzavření smlouvy o převodu obchodních podílů došlo dne 28.11.2016, a to za částku 100.000 Kč pro každého z obžalovaných. Ze smlouvy je však rovněž patrné, že tato byla oběma obžalovanými vlastnoručně před notářkou podepsána ve stejném okamžiku dne 3.11.2016, zatímco osobou, která předložila cestovní doklad Rumunské republiky č. XXX na jméno A. D. s datem narození xxx, byla smlouva podepsána na České poště v Plzni až dne 28.11.2016. Tyto okolnosti tedy rozhodně neodpovídají verzi obžalovaných B. a K. týkající se převodu obchodního podílu. Je třeba dodat také to, že z obchodního rejstříku a výpisu podle fyzických osob v angažmá bylo zjištěno, že svědek D. figuruje v dalších pěti společnostech. Podle sdělení Policejního prezidia ČR a Interpolu Bukurešť nemá A. D. žádný kriminální záznam a jeho doklad totožnosti nebyl hlášen jako odcizený. Společnost VxxxP měla podle výpisu z obchodního rejstříku v předmětné době sídlit na adrese xxx, kdy na této adrese měla do 18. 12. 2014 sídlo taktéž společnost HxxxT s.r.o. Z výpisu z obchodního rejstříku této společnosti je zřejmé, že jediným jednatelem byl od 24.1.2013 obžalovaný L. S., a to do 16.1.2015 (s několikadenní pauzou v prosinci 2014), kdy jej vystřídala osoba V. S., nar. xxx, ačkoliv tato osoba v České republice v době převodu společnosti nepobývala, neboť ze sdělení Krajského ředitelství policie hl.m.Prahy a výpisu z evidence cizinců vyplývá, že pobyt V. S., nar. na území ČR (povolený ode dne 1.12.2017) byl ukončen ke dni 27.1.2013. Jednatel společnosti VxxxA s.r.o. byl dle rejstříku od 17. 10. 2013 F. B.. Tento byl také jako jednatel zapsán u spol. TxxxY s.r.o. (nyní v likvidaci) a CxxxP s.r.o. (nyní v likvidaci), přičemž obě tyto společnosti měly sídlo na adrese xxx. Soud nerozporuje to, co uvedl obhájce obžalovaného K., tedy to, že shoda sídla je dílem toho, že se jedná o prodej tzv. ready-made společností, ale nemůže již považovat za ryzí náhodu to, že obžalovaní B. s K. a obžalovaný S. nakupují své společnosti od stejného majitele (společnosti Profispolečnosti Praha s.r.o.) jako vlastníci společnosti VxxxA s.r.o. – F. B., který od stejné společnosti (Profispolečnosti Praha s.r.o.) zakoupil obchodní podíly společností TxxxY s.r.o. a CxxxP s.r.o. a nemůže být náhodou ani to, že obžalovaný Z. pak za všechny tři posledně jmenované společnosti jedná (jak vyplynulo z výpovědi svědka B.). Podle informací ke společnosti BxxxN sp. z o.o. je jednatelem společnost A. B.. Ten je také (jistě ne shodou okolností) jednatelem společnosti LXXXXY s.r.o., což je společnost, ke které byla v počítači obžalovaného Z. nalezena generální plná moc, kterou jej měl A. B. zmocnit k zastupování společnosti. A je třeba dodat i to, že společnost LXXXXY s.r.o. měla být dle obžaloby ve věci vedené před zdejší soudem pod sp. zn.10 T 11/2018 díky jednání obžalovaného Z. v předmětné době zapojena do řetězce společností podílejících se na zkrácení daňové povinnosti.

29. Proveden byl také obhajobou předložený znalecký posudek z oboru ekonomiky, odvětví účetní a daňové evidence vyhotovený pod č. 48/2019 dne 30. 1. 2019 znaleckým ústavem Plzeňská znalecká s.r.o. Výsledky znaleckého zkoumání nepřinesly k meritu věci podstatných poznatků. Zpracovatel posudku konstatoval, že účetní sestavy knih vydaných a došlých faktur za období 2013 a 2014

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

v obsahu předpisů pohledávek z vydaných faktur společnosti VxxxP s.r.o. ve vztahu k záznamní povinnosti daňových dokladů k údajům uvedeným v příznáních k DPH jsou z originálního účetnictví spol. VxxxP s.r.o., kdy uváděné údaje v knihách vydaných faktur, dále v hlavní knize a v evidenci „záznamní evidence daňových dokladů k údajům měsíčních příznáních k DPH“ jsou kontrolovatelné a shodné. Ve znaleckém posudku je však upozorněno na neshody mezi údaji v hlavní knize za rok 2013 a 2014 a údaji na účtech pohledávek za odběrateli a závazků vůči dodavatelům. Nedůvěryhodnost věrnosti účetního obrazu skutečného stavu majetků a závazků z předaných údajů hlavních knih za rok 2013 a 2014 je podle zpracovatele ve vyčíslení obrátů na účtech o pokladní hotovosti a bankovních účtech, které uvádí údaje, které nejsou věrným obrazem skutečnosti a dokládají tak neprůkazný obraz o pohybu finančních prostředků v letech 2013 a 2014 za stavu, kdy účetní obraz není možné kontrolovat a zjistit důvody uváděných nevěrohodných údajů.

30. Jak již bylo shora opakovaně naznačeno, v současné době je proti L.u Z. vedeno další trestní stíhání pro typově shodné jednání kvalifikované jako zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, přičemž ve věci již byla podána obžaloba a věc projednává Městský soud v Praze pod sp. zn. 10 T 11/2018. Této trestné činnosti se měl L. Z. dopouštět jako člen organizované skupiny v období let 2009 až 2014, zejména tím, že měl zajišťovat společnosti (mimo jiné společnost VxxxA s.r.o.) zapojující se do řetězce společností sloužících k tomu, aby mohlo dojít k ponížení daňové povinnosti různých jiných společností, vystavoval fiktivní faktury a další doklady vztahující se k neuskutečněnému plnění a prováděl finanční transakce, které měly budit dojem fungujícího obchodu.
31. Takto provedené dokazování považuje soud za vyčerpávající a dostačujícím způsobem komplexní pro řádné posouzení věci. Z toho důvodu byly zamítnuty některé další návrhy obhajoby na doplnění dokazování. Provádění navrhovaných důkazů soud považuje s ohledem na důkazní situaci za zcela nadbytečné. Proto soud zamítl návrhy na výslech svědků notářky JUDr. Miroslavy Protivové, její tajemnice J. S., M.a H., a JUDr. I. M.. Jedná se o svědky, kteří by k meritu věci nepřinesli žádné poznatky, které by mohly jakkoliv ovlivnit výrok o vině. Stejně tak za nepodstatné soud považoval další navrhované důkazy, jako je předložení veškerých protokolů a záznamů správce daně týkajících se spol. DxxxP s.r.o. a dopravce T. L.. Jak již bylo uvedeno, výpovědi před finančním úřadem jsou procesně nepoužitelné v trestním řízení a pokud tímto způsobem chtěla obhajoba napadat věrohodnost svědků, pak je třeba poukázat na již uvedené úvahy soudu týkající se jejich věrohodnosti. Ani vyžádání daňového příznání spol. DXXXP k dani silniční by nepřineslo poznatek, který by mohl vyvrátit tvrzení svědků T.a B., že žádnou přepravu pneumatik na Slovensko neprováděli. Dožádání rumunských justičních orgánů za účelem zjištění, zda byl vydán občanský průkaz, kterým se prokazovala neznámá osoba při převodu spol. VxxxP s.r.o., pak soud považuje za nadbytečné, pokud bylo zjištěno, že osoba přebírající společnost VxxxP se prokazovala cestovním dokladem a z výslechu svědka D. vyplynulo, že nikdy nebyl držitelem cestovního dokladu. Stejně tak za zcela nadbytečné soud považoval vyžádání si zprávy daňového úřadu v Bratislavě za účelem zjištění, zda M. H. bylosobou, která na jejich úřadě za společnost VxxxA s.r.o.jednala či zda to byl pan F. B. či obžalovaný L. Z.. Pokud se jedná o návrh obhájce obžalovaného K. na vyžádání si sdělení policejního orgánu, zda zjistil nějakou nesrovnalost týkající se odběratelů a dodavatelů společnosti VxxxP a zda je dána pochybnost o tom, že šlo o reálný obchod, soud si dovolí konstatovat, že pokud by se policejní orgán domníval, že se jednalo obchod reálný, pak by asi těžko vydávala usnesení o zahájení trestního stíhání a návrh na podání obžaloby. Kromě toho posouzení této otázky, je právě předmětem tohoto trestního řízení a konečné stanovisko je oprávněně vyjádřit pouze soud ve svém rozhodnutí vycházejícím z provedeného dokazování. Soud taktéž zamítl návrh na výslech zpracovatele znaleckého posudku znaleckého ústavu Plzeňská znalecká s.r.o., z oboru ekonomiky, odvětví účetnictví a daně - Ing. Vladimíra

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

Bečky. Jedná se o ústavní znalecký posudek, který byl jako důkaz proveden jeho předložením stranám k nahlédnutí ve smyslu § 213 odst.1 tr.řádu, přičemž žádná ze stran nepožadovala jeho přečtení. Posudek obsahuje z velké části listiny, které tvoří součást spisového materiálu a závěry znaleckého ústavu, které jsou v posudku, dle názoru soudu nevyžadují dalšího zkoumání a vysvětlení, které by mohlo mít vliv na rozhodnutí soudu. Námitky obhajoby, že soud nevyslechnutím zpracovatele znaleckého posudku porušil práva obžalovaných na spravedlivý proces, soud jednoznačně odmítá. V případě posudku znaleckého ústavu může být podle § 110 odst. 2 tr. řádu zpracovatel vyslechnut toliko v případě potřeby. Tuto potřebu soud vzhledem k závěrům posudku a jejich podružnosti neshledal, a proto je zamítnutí návrhu na výslech zpracovatele znaleckého posudku ve smyslu § 110 odst. 2 tr. řádu postupem odpovídajícím znění zákona. K procesní stránce řízení ještě soud dodává, že ani námitky obhajoby ohledně způsobu výslechu svědka B., uskutečněného prostřednictvím videokonference, soud nepovažuje za validní. Obhajobou namítanou přítomnost další osoby, jasně vysvětlil prokurátor Krajské prokuratury Banská Bystrica, který uvedl, že se nejedná o napovídání či předestírání odpovědí na dotazy, nýbrž o překlad slovensko-maďarské tlumočnice, neboť je patrné, že svědek není schopen zcela porozumět odbornějším dotazům soudu, a proto mu jsou některé dotazy vysvětleny v maďarštině. Tento postup slovenské strany vyplývá i ze záznamů o vyřízení Evropského vyšetřovacího příkazu ( č.l. 3463-3469). Při výsleších prostřednictvím videokonference je postup, že tlumočnicka zajistí požadovanou stranu zcela běžný, přičemž řádnost tlumočení je zaručena autoritou požadovaného orgánu.

32. Shora uvedené provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k jednoznačnému závěru, že na základě dokazování provedeného u hlavního líčení byla vina všech obžalovaných v plném rozsahu a bez jakýchkoliv pochybností prokázána. Provedené důkazy poskytují ucelený obraz o jednání obžalovaných, jsou ve vzájemném souladu, doplňují se a nevzbuzují žádné pochybnosti. Výpovědi obžalovaných u hlavního líčení soud v kontextu ostatních důkazů soud nemůže posoudit jinak než jako účelové, učiněné ve snaze vyhnout se trestní odpovědnosti. Verze obžalovaných K. a B. a tvrzení obžalovaného S., že se žádné trestné činnosti nedopustil, byly zcela vyvráceny zajištěnými listinnými důkazy. Verze obžalovaného L. Z. v tom směru, že se jednalo o běžný způsob vedení účetnictví a případnou výpomoc při komunikaci s úřady pak byla dostatečně vyvrácena výpověďmi slyšených svědků, skladbou dokumentace zajištěné při domovní prohlídce v jeho bydlišti a zejména pak okolností, že se měl zabývat vedením účetnictví obou údajných odběratelů společnosti VxxxP s.r.o., ačkoliv se jedná o právnické osoby ze dvou různých členských států.
33. Při posuzování věci soud vycházel jednak z dokumentace poskytnuté správcem daně, jako jsou daňová přiznání, souhrnná hlášení a záznamní evidence DPH, což jsou listiny, kterými sami obžalovaní B. a K. deklarovali obchodní činnost společnosti VxxxP a z nichž je patrné, že mimo jiné uplatňovali osvobození od daně s nárokem na odpočet DPH ve smyslu § 64 zák. č. 235/2004 Sb. v souvislosti s vývozem zboží na Slovensko společností VxxxA a do Polska společností BXXXN, kdy z evidence pro účely DPH lze konkretizovat i faktury, tedy obchodní případy, na základě nichž deklarovali obchod osvobozený od odvodu DPH. Soud nikterak nezpochybňuje, že po určité období v určitém rozsahu docházelo i k obchodní činnosti mezi společnostmi HxxxT a VxxxP s.r.o., kdy tato obchodní činnost je rovněž zřejmá z evidence pro účely DPH a v konkrétním rozsahu byla náležitě zdaněna. Tato okolnost, která byla připomenuta ve výpovědi obžalovaného B., však nikterak nevyvrací zjištění soudu, že obchodní činnost mezi společnostmi VxxxP a společnostmi VxxxA a BxxxN nebyla reálná a byla toliko fiktivní.
34. Tato právně významná zjištění soud učinil jednak na základě výpovědí slyšených svědků, na základě výsledků přezkumu účetně vykazované obchodní činnosti společnosti HxxxT při porovnání s údaji

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

zjištěnými z jejich bankovních výpisů, počtu doručovaných zásilek a dokladů zajištěných u některých odběratelů společnosti HxxxT a zejména pak na základě poznatků získaných z výsledků domovní prohlídky u obžalovaného Z.. Při této domovní prohlídce totiž byla zajištěna řada důkazů svědčících o tom, že oba předmětní odběratelé společnosti VxxxP, tedy společnosti VxxxA a BxxxN, byly ve skutečnosti ovládány obžalovaným Z., který disponoval fakturami vystavenými spol. VxxxP a seznamy prodávaného zboží, podle kterých až následně (s delším časovým odstupem) vyhotovoval za společnost VxxxA s.r.o. objednávky, disponoval razítky obou společností, plnými mocemi k jejich zastupování, přístupy k jejich bankovním účtům, datovým schránkám i e-mailové adrese. Dokonce byl podle zajištěné dokumentace zjevně i tvůrcem mezinárodních nákladních listů vztahujících se k údajným autodopravcům DMF a T. L., což bylo podpořeno i svědeckými výpověďmi pana B., toliko formálního jednatele společnosti DMF, který potvrdil faktické angažmá obžalovaného Z. v této společnosti a svou nečinnost ve vztahu k uvedené společnosti či pana L., který vyloučil, že by kdy pneumatiky na Slovensko dovážel. Rovněž svědek T., který měl po dohodě s panem B. a obž. Z. společnost DMF na základě plné moci zastupovat, uvedl, že společnost žádnou činnost nevyvíjela a bylo v plánu, že by se v budoucnu měla zabývat prodejem dřeva. Jednoznačně prokázanou absencí dopravy pneumatik na Slovensko, soud považuje za jeden ze stěžejních důkazů o fiktivnosti obchodu mezi společnostmi VxxxP a VxxxA. Mezinárodní nákladní listy předkládané správci daně byly vyfabulované za účelem vzbuzení dojmu o reálnosti vývozu pneumatik do jiného členského státu.

35. To, za jakých okolností se dispozice s firmami VxxxA, BxxxN či TxxxY dostali do rukou obžalovaného Z. je kromě důkazů zajištěných u obžalovaného Z. pak naprosto zřejmé z výpovědi svědků B. a B., kdy tito se stali toliko tzv. bílými koňmi, zneužitými zjevně nejen k této trestné činnosti. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného Z., který uvedl, že B. a B. bral pouze jako další klienty a měl za to, že reálně podnikají. Jak bylo již uvedeno, vyvrací to výpovědi svědků B. a B., ale i skladba dokumentů u něho zajištěných. Soud má za jednoznačně prokázané, že to byl právě obž. Z., který uvedené společnosti fakticky řídil, resp. spíše vykazoval jejich fiktivní činnost.
36. Svědci K. a T. pak před soudem uvedli, že peníze na účet společnosti VxxxA vkládali v bance na Slovensku na popud obžalovaného Z., který jim příslušný obnos s pokynem, na jaký účet je uložit, sám předal. Výpisy z bankovních účtů VxxxP, VxxxA a BxxxN a dále bankovní pokladní doklady a platební příkazy zajištěné u obž. Z. pak prokazují mimo jiné to, že zdrojem úhrad faktur vystavených společnostmi VxxxP rozhodně nebyla obchodní činnost odběratelů, nýbrž aktivita obžalovaného Z.. Ostatně účet spol. VxxxA měl být obžalovaným Z. využíván i k další trestné činnosti, jak vyplývá z obžaloby v jeho paralelně vedené trestní věci. Stejně tak je zřejmé, že právě v gesci obžalovaného Z. byla realizace plateb faktur vystavených společnostmi VxxxP s.r.o. společností BxxxN sp.z.o.o., když u tohoto obžalovaného byly zajištěny faktury vystavené společností VxxxP uvedené polské společnosti, razítko této společnosti, generální plná moc k jejímu zastupování a zároveň docházelo k úhradám uvedených faktur prostřednictvím účtu společnosti BxxxN, avšak finanční prostředky ve shodné výši byly vždy předem na účet BxxxNu poukazovány z účtu společnosti TxxxY s.r.o., k němuž měl rovněž přístup právě obžalovaný Z..
37. Dále soud na základě poznatků získaných ze znaleckého posudku z oboru kybernetiky, kdy úkolem znalce bylo zejména zajistit data z počítače zajištěného u obžalovaného Z., naznal zvláštní chronologii předmětného obchodního vztahu VxxxP - VxxxA. Z uložených dat je totiž zřejmé, že obžalovaný Z. nejprve ukládá faktury vystavené společností VxxxP společnosti VxxxA, včetně seznamu dodaného zboží a až s odstupem několika měsíců vytváří za odběratele objednávky již fakturovaného zboží, samozřejmě s datem předcházejícím dni vystavení faktury. Objednávky společnosti BxxxN a mezinárodní nákladní listy vztahující se k fakturám z listopadu a prosince 2014 však vytvořit patrně již nestihl, neboť dne 8. 1. 2015 u něho proběhla domovní prohlídka a počítač mu byl zajištěn. V tomto kontextu je na místě podotknout, že sledováním e-mailových

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

schránek bylo prokázáno, že z adresy xxx, ke které měli přístup obžalovaní B. a K., byly na adresu xxx, kterou užíval obž. Z. byly odesílány faktury spol. VxxxP spolu se seznamy pneumatik prodaných v daném měsíci společností HxxxT.

38. Bylo tedy nade vší pochybnost prokázáno, že k žádné obchodní činnosti spočívající v prodeji pneumatik společností VxxxA a BxxxN nedošlo. Vykázání dodání zboží do jiného členského státu v daňových příznacích k DPH za společnost VxxxP s.r.o., lze z tohoto důvodu označit ve všech 19 ve výroku rozsudku uvedených případech za nepravdivé. Těžko pak lze vyhovět volání obhajoby po předložení konkrétního přímého důkazu, který stvrzuje něco, co se neudálo. To je logicky nemožné a proto soud vycházel z nepřímých důkazů tvořící ucelený řetězec. Rozhodně nelze přijmout obhajobu v tom směru, že se jedná toliko o souhru mnoha náhodných okolností, které nemají svůj základ v trestné činnosti.
39. Pokud se soud zabýval tím, z jakého důvodu obžalovaní takovou obchodní činnost předstírali, odpověď je jediná. Jednali tak proto, že v případě prodeje zboží na území ČR by museli z každého uskutečněného obchodu odvést DPH, zatímco v případě vývozu do EU je daňový subjekt od platby DPH osvobozen.
40. Orgánům činným v trestním řízení tedy nezbyvalo, než prokázat, že zboží fakturované do EU bylo ve skutečnosti prodáváno v České republice, aniž by byla odvedena příslušná DPH, což se zjistit podařilo.
41. Policejní orgán v přípravném řízení vyzval část koncových zákazníků společnosti HxxxT (které se podařilo ztotožnit) k předložení faktur za dodávku pneumatik od této společnosti. Poté nadneseně řečeno takřka mravenčí prací byly získané faktury přiřazeny k časově odpovídajícím fakturám mezi společnostmi VxxxP a VxxxA (resp. BxxxN), čímž bylo potvrzeno, že společnost HxxxT prodávala v příslušných časových úsecích totožné pneumatiky, které se objevily na fakturách společnosti VxxxP pro společnost VxxxA resp. pro společnost BxxxN. Přesvědčivost tomuto zjištění dodává i skutečnost, že pořadí pneumatik na fakturách společnosti VxxxP odpovídá pořadí, v jakém je společnost HxxxT prodala koncovým zákazníkům. Námitky obhajoby, že typy pneumatik se při obchodování neustále opakují, soud hodnotí jako liché. Ze seznamů pneumatik je zřejmé, že konkrétních typů je naopak poměrně mnoho a varianta, že by se výše popsané a prokázané shody vyskytly náhodně, se jeví jako zcela nereálné. K námitkám obhajoby je třeba konstatovat, že soud si je vědom toho, že nebyly dohledány veškeré pneumatiky, nicméně takový požadavek byl s ohledem na celkové množství prodaného zboží přemrštěný a v podstatě i nemožný. Dohledaný vzorek koncových zákazníků a jimi nakoupených pneumatik je dostatečně velký na to, aby bylo možné z něj vyvodit svá skutková zjištění, zejména pak ve spojení s dalšími již shora popsányými důkazy.
42. Prodej pneumatik v ČR totiž taktéž vyplývá ze samotného pohledu na účet společnosti HxxxT, tedy toku finančních prostředků, zejména pak hotovostních výběrů a porovnání těchto poznatků s příznacemi uvedené společnosti k DPH, což bylo již shora rozvedeno. To, že nebylo prokázáno, jakým konkrétním způsobem se finanční prostředky utržené prodejem pneumatik po hotovostním výběru obžalovaným S. dostali do rukou či dispozice obž. Z., aby jimi mohl za společnost VxxxA a BxxxN uhradit předmětné faktury společnosti VxxxP a zda a jakým způsobem byli za svou činnost obž. Z. a S. eventuálně honorováni, je vskutku nerozhodné. O tom, že předmětné pneumatiky prodával právě obž. S., resp. jeho společnost HxxxT, pak svědčí také zajištěná e-mailová korespondence či podklady od doručovací společnosti DPD. Z provedeného dokazování je naprosto zřejmá chronologie obchodu, kdy nejprve jsou pneumatiky v zahraničí nakoupeny

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

společností VxxxP, následně prodány společností HxxxT, poté je tzv. prodává společnost VxxxP Nettuno Vicenze či BxxxNu, přičemž pořadí na dodacích listech se shoduje s pořadím prodeje ze strany HxxxTu. Zajímavou souvislostí je i to, že v daňovém přiznání společnosti HxxxT za březen a květen 2013 je jako osoba, která přiznání sestavila uvedena účetní společnosti VxxxP, paní M. U., ačkoliv tato vyloučila, že by jakoukoli činnost pro tuto společnost vykonávala a dokonce uvedla, že L. S. nezná.

43. L. a S. muselo být známo, že společnost VxxxP deklarovala vývoz jím prodaných pneumatik do jiného členského státu EU i proto, že obžalovaný S. musel seznamy prodaných pneumatik poskytnout jednatelům společnosti VxxxP, kteří na základě těchto seznamů prodaných pneumatik vystavovali faktury na společnost VxxxA a BxxxN.
44. Konečně verzi o tom, že právě popsáním způsobem obchod probíhal, potvrzují i záznamy o uskutečněném telekomunikačním provozu, tzv. odposlechy, které sice nepocházely z předmětné doby, ale je z nich patrné, že ještě v listopadu 2016, ač již obě společnosti měly nové jednatele, obžalovaní K., B. i S. při vzájemném telefonickém kontaktu obchod probírali a řešili, obž. K. stále přijímal objednávky pneumatik od zákazníků, S. pro ně jezdil do SRN a předával je k expedici či zákazníkům.
45. Z uvedených okolností je tedy zřejmé, že společnost VxxxP pneumatiky, které měly být údajně vyvezeny do členského státu EU, nejdříve prodala na území České republiky prostřednictvím společnosti HxxxT, a to včetně DPH, kterou ovšem nepřiznala a prodeje vykázala jako obchody osvobozené od daně.
46. O vině obžalovaných a uvědomění si správních i trestních odpovědností pak svědčí rovněž okolnost, že ihned poté, co byla provedena domovní prohlídka u obž. Z., obžalovaný S. převedl svou společnost HxxxT na cizího státního příslušníka, jehož zákonný pobyt na území ČR byl ukončen již dva roky před převodem společnosti. Obžalovaní K. a B. statečně setrvali až doby zahájení kontrolní činnosti ze strany finančního úřadu, avšak bez vyčkání jakéhokoliv jejího výsledku raději společnost převedli rovněž na osobu, která se prokázala dokladem cizího státního příslušníka a která navíc disponovala falešnými doklady, jak bylo zjištěno z výpovědi svědka A. a D.. Tomu, že se takový člověk sám přihlásil na inzerát, sám projevil zájem o předmětnou společnost a předmět jejího podnikání, ačkoliv vlastnil spousty dalších společností zjevně rovněž nabytých na základě falešné identity, soud rozhodně neuvěřil. Naopak volba takové osoby byla vyhovující zájmům obžalovaných K. a B.. Verzi obžalovaných o tom, jak chtěli činnost ukončit proto, že tato obchodní činnost ztrácela smysl pro svůj malý rabat, soud rovněž neuvěřil, ale jistě by patrně ztrácela smysl v okamžiku, kdy by byla náležitě odváděna zákonná daňová povinnost. Tomu, že ztratili víru ve smysl a výnosnost tohoto druhu obchodní činnosti, rozhodně neodpovídá obsah zajištěných odposlechů, z nichž je zřejmé, že v obchodech přesto, že podepsali smlouvu o převodu obchodních podílů a odvolali se z funkce jednatele, pokračovali. Nasvědčuje tomu i okolnost, že obž. B. disponuje daňovými přiznáními k DPH za období dubna až listopadu 2016 (které sám v rámci své obhajoby předložil), ač tyto měly být údajně vyhotoveny až v únoru 2018, a to údajným jednatelem společnosti A. D.. Ve spojení s obsahem odposlechů z listopadu 2016 se nelze ubránit závěru, že převod byl ryze fiktivní a činnost společnosti VxxxP nadále vykonávali obžalovaní K. a B. za součinnosti obž. S..
47. Lze tedy konstatovat, že trestná činnost všech obžalovaných byla prokázána. Každý z nich měl svou úlohu a na trestné činnosti se ruku v ruce s ostatními obžalovanými podílel. Nelze vyloučit tvrzení obžalovaných, že se s obžalovaným Z. osobně neznají a nikdy se nesetkali, ale ani tato okolnost není nikterak pro posouzení viny významná. Pokud vzájemný kontakt a dohodu zajistila

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

jiná neztotožněná osoba, žádného z obžalovaných to nijak nevyvíňuje. Obž. K. tedy minimálně vědomě podepisoval fiktivní faktury, obž. B. vědomě podával daňová přiznání k DPH obsahující nepravdivé údaje ovlivňující skutečnou daňovou povinnost, obž. S. prodával zboží s vědomím, že z takového obchodu nebude řádně přiznána a odvedena DPH a obž. Z. zajišťoval fiktivní odběratele, objednávky, fiktivní účetní doklady stvrzující dopravu do zahraničí a platby faktur na účet společnosti VxxxP, to vše s vědomím, že tak činí proto, aby dodavatel zboží nemusel přiznávat a odvádět DPH. Soud tuto kooperaci osob pak shodně s obžalobou musí hodnotit jako činnost organizované skupiny, kterou je podle soudní praxe a judikatury sdružení více osob (nejméně tři trestně odpovědné osoby), ve kterém je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, a tím i jeho škodlivost a závažnost. Taková organizovaná skupina nemusí mít trvalejší charakter a nevyžaduje se výslovné přijetí za člena nebo výslovné přistoupení člena k takové skupině. Postačí, že se pachatel fakticky a neformálně (třeba i konkludentně) včlenil do skupiny a aktivně se podílel na její činnosti. Tyto podmínky jsou dle názoru soudu u všech obžalovaných beze zbytku splněny. Škodou, kterou obžalovaní svým jednáním způsobili, je neodvedená daň z přidané hodnoty ke škodě České republiky, nyní zastoupené Finančním úřadem pro Plzeňský kraj. Celková výše škody v částce 5.626.934 Kč představuje 21 % ze součtu částek uvedených v daňových přiznáních spol. VxxxP za období květen 2013 až prosinec 2014 a deklarovaných jako dodání zboží do jiného členského státu. Pro úplnost je třeba konstatovat, že v podané obžalobě je uvedena celková částka 5.808.365 Kč, která ovšem kalkuluje i se škodou za měsíc květen 2014 ve výši neodvedeného DPH v částce 181.429,50 Kč, byť toto jednání není zahrnuto v usnesení o zahájení trestního stíhání ani v žalobním návrhu a nemohlo tak být zahrnuto ani do výroku tohoto rozsudku.

48. Soud se dále zabýval právní kvalifikací jednání obžalovaných a dospěl k závěru, že obžalovaní svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku účinného do 30. 6. 2016, a to jak po stránce objektivní, tak subjektivní, když bylo nade vše pochybnosti prokázáno, že s úmyslem přímým ve velkém rozsahu zkrátili daň a takový čin spáchali nejméně se dvěma osobami (což odůvodňuje aplikaci odst.2 písm.a) jakožto okolnosti podmiňující vyšší trestní sazbu) . Kvalifikovaná skutková podstata dle odstavce 3 je pak dána tím, že způsobená škoda činí 5.626.934 Kč, což je ve smyslu § 138 tr. zákoníku nutno považovat za škodu velkého rozsahu. Jednání obžalovaných je třeba kvalifikovat podle znění trestního zákoníku účinného do 30. 6. 2016, neboť použití trestního zákoníku v aktuálním znění by pro obžalované nebylo příznivější a skutek byl spáchán v době platnosti trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016.
49. Obžalovaní svým společným jednáním porušili zájem státu na správném vyměření a řádném odvedení daně. S ohledem na rozsah způsobené škody, která byla obžalovanými způsobena, hodnotí soud jejich jednání za natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, ale je na místě použití trestního zákoníku a s tím související trestní represe.
50. Při stanovení druhu a výměry trestu vycházel soud z ustanovení § 39 odst.1 tr. zákoníku, když přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnostem jejich nápravy a dále k chování obžalovaných po činu. Zároveň tak soud aplikoval i zásadu týkající se přiměřenosti trestních sankcí vyjádřenou v § 38 trestního zákoníku.
51. Pokud se jedná o povahu a závažnost činu, jichž se obžalovaní dopustili, musí soud konstatovat, že se jedná o velmi závažné jednání a významné porušení zájmu na zajištění zákonem stanovených

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

odvodů do státního rozpočtu. Obecně o závažnosti činu svědčí i samotná zákonná trestní sazba, která v případě zkrácení daně ve velkém rozsahu činí pěti až deset let odnětí svobody. Konkrétní závažnost projednávaného činu pak zvyšuje okolnost, že trestná činnost byla páchána mnohočetnými útoky organizovaně a nepřetržitě po dobu jednoho a půl roku.

52. K osobám obžalovaných nebyly v místě trvalého bydliště zjištěny žádné negativní poznatky k jejich chování. Z opisu Evidence rejstříku trestů fyzických osob vyplynulo, že obžalovaní P. B. a L. S. nebyli doposud soudně trestáni. J. K. má jediný záznam z roku 1987, kdy byl Okresním soudem v Klatovech odsouzen jako mladistvý pro trestný čin podle § 201 zák. č. 140/1961 Sb. k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců, toto jeho odsouzení bylo amnestováno dne 27. 10. 1988 a pro rozhodování soudu o trestu nemá žádný význam. L. Z. má jeden záznam, a tím je odsuzující rozsudek Okresního soudu v Havlíčkově Brodě sp.zn. 1 T 33/2009 ze dne 14. 5. 2009( právní moc 12. 6. 2009), kterým byl uznán vinným trestným činem podle § 148 odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb., tedy pro stejnou trestnou činnost a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 14ti měsíců se zkušební dobou na 2 roky, která uplynula dne 12. 6. 2011, přičemž obžalovaný byl uznán za osvědčeného 29. 7. 2011. K tomuto odsouzení soud tedy rovněž nemůže pro zákonné překážky přihlížet jako k okolnosti přitěžující, avšak rozhodně nemůže stejně jako u ostatních obžalovaných u něho shledat, že se jednalo o ojedinělý exces z jeho jinak řádného života, což nelze s určitostí konstatovat ani s ohledem na jeho další trestní řízení.
53. K osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného P.a B. pak soud zjistil, že je svobodný a bezdětný, má ukončené základní vzdělání a pracuje jako xxx údajně s měsíčním příjmem 8.-9.000 tisíc korun měsíčně. Jiný zdroj příjmů nebyl zjištěn. Je vlastníkem nemovitostí, konkrétně chaty v obci xxx, poloviny pozemku v Xxx a domu na adrese Xxx Je třeba předeslat, že všechny jeho nemovitosti, vyjma pozemku v Xxx, jsou aktuálně zajištěny podle § 47 odst. 1 tr. řádu Dále vlastní motorové vozidlo VW Sharan (rok výroby 1999) a karavan (rok výroby 2003). Cítí se fyzicky zdrav a psychiatricky léčen nebyl.
54. K osobě obžalovaného J. K. bylo zjištěno, že je ženatý a má jedno xxx dítě. Vystudoval střední hotelovou školu a provozuje Xxx s.r.o. Také vyrábí kožené tašky pod firmou K. Xxx s.r.o. Deklarovaný měsíční příjem činí cca 35.000 Kč měsíčně, přičemž úspory má minimální. Nemovitost žádnou nevlastní, má BMW 3, rok výroby 2007. Jeho fyzický stav je dobrý, psychiatricky nikdy léčen nebyl. Obchodní podíly obžalovaného ve výši 100% v korporaci Xxx s.r.o., IČO xxx, ve výši 50% v korporaci xxx s.r.o., IČO xxx a ve výši 100% v korporaci xxx Xxx s.r.o., IČO xxx, jsou aktuálně zajištěny podle § 47 odst. 1 tr. řádu.
55. Pokud se jedná o osobu obžalovaného L. S., tento ke své osobě uvedl, že má jedno, 26 let staré dítě, má vzdělání v oboru elektromechanik. Vlastní rodinný dům na adrese Xxx, kde bydlí. Je osobou samostatně výdělečně činnou, podniká v oboru xxx. Má pronajatou část objektu na adrese Xxx, kde provozuje bar. V průměru má měsíční příjem asi 16.000 Kč, úspory má v rádech tisíců korun. Má vůz BMW x5, rok výroby 2005, dále Volkswagen Sharan z roku 1999 a Fiat Ducato z roku 1999. Má zdravotní potíže, které nechce specifikovat. V obci Xxe je členem sdružení xxx a dále pracuje jako xxx. Také je členem spolku xxx.
56. K osobě obžalovaného L. Z. bylo zjištěno toliko to, že je svobodný, má středoškolské vzdělání s ekonomickým zaměřením a v roce 2017 měl být zaměstnán jako administrativní pracovník spol. xxx s.r.o.
57. Pokud se jedná o okolnosti všem obžalovaným přitěžující, soud musel přihlížet k tomu, že čin spáchali jako členové organizované skupiny, že čin byl páchan s rozmyslem a po předchozím

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.



uvážení, o čemž svědčí i vyšší míra sofistikovosti trestné činnosti, a že v činu pokračovali delší dobu. Je třeba konstatovat, že kdyby nedošlo k domovní prohlídce u obž. Z., obžalovaní by v trestné činnosti s velkou pravděpodobností pokračovali nadále, neboť trestnou činnost měli poměrně dobře podloženou nezbytnými listinami a správce daně za téměř dva roky nepojal žádné podezření. Na druhé straně však soud přihlédl i k zásadní polehčující okolnosti na straně obžalovaných, tedy k tomu, že je na místě na ně hledět jako na osoby doposud netrestané, kdy obžalovaní B. a S. doposud nemají žádný záznam v rejstříku trestů, obžalovaný K. má záznam takového charakteru, že soud nepovažuje za nutné jej vůbec zmiňovat a obž. Z. sice byl v roce 2009 pravomocně odsouzen, dokonce pro totožný trestný čin, avšak jeho podmíněný trest je již osvědčen a platí zde zákonná fikce, že je třeba i na něho hledět jako na osobu netrestanou. Dále soud při ukládání trestu vážil to, že rozsah trestné činnosti se pohybuje relativně mírně nad hranicí škody velkého rozsahu.

58. Po zvážení všech shora uvedených okolností případu a faktorů rozhodných pro uložení trestu, má soud za to, že účelu trestu a nápravy obžalovaných je možné ještě dosáhnout uložením trestu odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby. U obžalovaných K., B. a S. soud volil trest uložený přímo na spodní hranici trestní sazby, tedy v trvání 5 let, a to s ohledem na okolnost, že považoval za nutné uložit jim ještě vedlejší trest, a to trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, kdy za přiměřenou výměru považuje dobu pěti let. Tento trest soud považuje za zcela přiléhavý, neboť obžalovaní se trestné činnosti dopustili právě v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu. Jelikož obžalovanému Z. takový trest uložen nebyl, neboť u něho souvislost mezi trestnou činností a konkrétní činností či jakoukoliv funkcí zjištěna nebyla, soud mu přiměřeně oproti ostatním obžalovaným zvýšil trest odnětí svobody, a to o 3 měsíce, což je případné i z toho důvodu, že u tohoto obžalovaného, se na rozdíl od ostatních, se nejednalo o pouhý exces z jinak řádného života. Takto uložené tresty soud považuje za dostatečné, přiměřené, zákonu odpovídající a vedoucí k nápravě obžalovaných. Je třeba pak odmítnout úvahy obhajoby o možnosti mimořádného snížení trestu, neboť pro takový postup v dané věci rozhodně nejsou splněny podmínky předpokládané trestním zákoníkem v ustanovení § 58 tr. zákoníku. Pokud se jedná o návrh státního zástupce na uložení dalšího vedlejšího trestu všem obžalovaným, a to trestu peněžitého, soud musí konstatovat, že další trest uložený vedle citelného trestu odnětí svobody a zákazu činnosti (vyjma obžalovaného Z.) považuje za nepřiměřeně přísnou sankci. V případě obžalovaných B. a K. je třeba vzít také v úvahu, že byli uznáni povinnými uhradit škodu způsobenou trestným činem a je třeba upřednostit právě reparaci způsobené škody. Obžalovaný S. se potýká se špatným zdravotním stavem, o kterém sice sám hovořit nechtěl, ale jeho zdravotní obtíže vplynuly v průběhu trestního řízení, kdy sám obžalovaný předložil lékařské zprávy z důvodu omluvy u hlavního líčení. Pokud se jedná o obžalovaného L. Z., u tohoto byl soud při uvahách o možnosti uložení peněžitého trestu limitován nejen přesvědčením, že takový trest by byl vedle trestu odnětí svobody nepřiměřeně přísným, ale i zjištěním, že v insolvenčním řízení byl zjištěn jeho úpadek, který se v současné době řeší oddlužením.

59. Pokud se jedná o adhezní výrok, soud konstatuje, že příslušný finanční úřad zastupující poškozenou Českou republiku se řádně a včas připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody vůči obžalovaným B. a K., kteří kromě toho, že jsou pachateli trestné činnosti, jsou zároveň z pozice bývalých statutárních orgánů zákonnými ručiteli za neuspokojitelnými závazky daňového subjektu VxxxP s.r.o. To, že je v současné době nemožné vymáhat dlužnou daňovou povinnost na majetku společnosti VxxxP s.r.o., daňový správce doložil a nadevší pochybnosti to bylo prokázáno výsledkem toliko formálně evidovaného jednatele a jediného společníka A.a D., který do svého výsledku ani netušil, že společnost na něho byla převedena. K uvedenému ručitelství závazku je na místě poukázat na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 902/2013 ze dne 8. 1. 2014, podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

kterého může přicházet v úvahu uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení, resp. adhezním řízení, tam, kde z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný jako osoba jednající za právnickou osobu zkrátil daň z příjmů nebo jinou daň této právnické osoby, vůči které sice finanční úřad vydal platební výměr, jímž právnické osobě doměřil zkrácenou daň, ale je zřejmé, že tento platební výměr je nevykonatelný, protože právnická osoba nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci s tím, že jde-li o akciovou společnost nebo o společnost s ručením omezeným a je-li obviněný členem jejich statutárního orgánu, je třeba řešit otázku, zda mu v takovém případě nevzniká ručitelství závazek podle příslušných zákonných ustanovení. V daném případě z obsahu listin doložených poškozeným jednoznačně vyplývá, že předmětný daňový subjekt nekontaktní a jiný majetek než zcela zanedbatelné finanční prostředky na bankovních účtech daňový subjekt dle dostupných rejstříků a evidencí nemá. Informace o možném majetku společnosti VxxxP s.r.o. nebylo možno posoudit ani ze sbírky listin obchodního rejstříku, neboť předmětný subjekt nikdy nesplnil svou zákonnou povinnost tkvící v zakládání účetních závěrek a rozvah. Lze tedy bez jakýchkoliv pochyb dovodit, že pohledávka správce daně za předmětným daňovým subjektem, jehož současným statutárním orgánem je osoba tzv. bílého koně, je či bude nedobytná, o čemž svědčí i skutečnosti zjištěné správcem daně v rámci místních šetření uskutečněných za účelem kontaktování daňového subjektu a realizace vymáhacího řízení, za situace, kdy je daňový subjekt nekontaktní, je mu doručováno fikcí, z žádných dostupných zdrojů nelze ověřit jeho potenciální aktivitu, a to ani v rámci internetových obchodů, neboť tyto již neexistují. Obžalovaní B. a K. s ohledem na výsledky trestního řízení evidentně porušili v době od května 2013 do 31. 12. 2013 dle § 135 odst. 2 ve spojení s § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (ObZ) a dále od 1. 1. 2014 do prosince 2014 dle ust. § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (NOZ), svou povinnost jednat s péčí řádného hospodáře a vzniklo tak jejich sekundární ručitelství jakožto fyzických osob podle § 194 odst. 6 ve spojení s § 135 odst. 2 ObZ a podle § 159 odst. 3 NOZ. Finanční úřad se připojil s nárokem v celkové výši 5.211.054 Kč, kdy přesně specifikoval a doložil, z jakého titulu se svého nároku právě v této výši domáhá. Soud však právě z podání úřadu zjistil, že je uplatňována i škoda, která nemá bezprostřední příčinnou souvislost s útoky pod body 18) a 19), kdy se sice shoduje časové období (zdaňovací období listopadu a prosince 2014), avšak škoda není uplatňována v souvislosti s uplatněním osvobození od DPH u obchodních případů spočívajících v plnění společnosti BxxxN, který byl soudem jako neoprávněný prokázán, nýbrž je škoda uplatňována v souvislosti s vystavením dalších fiktivních faktur společnosti VxxxA, které však, jak soud zjistil, nejsou v těchto zdaňovacích obdobích součástí obchodů deklarovaných obžalovanými jako obchodů osvobozených od DPH. O tuto část bylo tedy třeba vznesený nárok ponížít. Další rozdíl oproti soudem zjištěné škodě byl pak seznán v případě útoku pod bodem 17) - zdaňovací období říjen 2014, kdy sám poškozený uplatňoval toliko škodu ve výši 606.924 Kč, zatímco soudem prokázaná škoda činí 963.099 Kč. Tato disproporce vznikla tím, že daňový správce vychází toliko z 8 sporných plnění vůči společnosti VxxxA, zatímco soud zjistil, že nepravdivé údaje v daňovém přiznání a souhrnném hlášení ve spojení s evidencí DPH odpovídají 10 vystaveným fakturám. Soud však nemůže přiznat více, než požaduje sám poškozený, a proto rozhodl tak, že obžalovaní P. B. a J. K. jsou podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Plzeňský kraj, se sídlem v Plzni, Hálkova 14, majetkovou škodu ve výši 4.854.878 Kč a se zbytkem nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozenou Českou republiku, zastoupenou Finančním úřadem pro Plzeňský kraj, odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání je nutné předložit s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal soudu a ostatní mohly být doručeny

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Marečková.

všem osobám, jichž se odvolání dotýká. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody či proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Dále mohou podat ve prospěch obžalovaného odvolání osoby oprávněné podle § 247 odst. 2 tr. řádu, t.j. příbuzná obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, přičemž státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. Právo odvolání nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha 15. února 2019

**JUDr. Helena Kutzlerová**  
předsedkyně senátu